

BİLİRKİŞİLİK KANUNU TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; bilirkişilerin nitelikleri, eğitimi, seçimi ve denetimine ilişkin usul ve esasların belirlenmesi ile bilirkişilik için etkin ve verimli bir kurumsal yapı oluşturulmasıdır.

(2) Bu Kanun adli, idari ve askeri yargı alanında yürütülen her türlü bilirkişilik faaliyetini kapsar.

(3) Kanunlarda bilirkişilik hizmeti verebileceği öngörülen kurumlar ile yargı mercilerinin talebi üzerine bilimsel ve teknik görüş bildiren kamu kurum ve kuruluşları bu Kanunun kapsamı dışındadır.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Adalet Bakanlığını,
- b) Bilirkişi: Çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hallerde oy ve görüşünü sözlü veya yazılı olarak vermesi için başvuru alan gerçek veya özel hukuk tüzel kişisini,
- c) Bölge kurulu: Bilirkişilik bölge kurullarını,
- ç) Daire Başkanlığı: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulan Bilirkişilik Daire Başkanlığını,
- d) Danışma Kurulu: Bilirkişilik Danışma Kurulunu,
- e) Temel eğitim: Kanunlarda yer alan esaslar ve Bakanlık tarafından belirlenen ilkeler kapsamında bilirkişilik faaliyeti öncesinde verilen zorunlu eğitimi, ifade eder.

Temel ilkeler

MADDE 3- (1) Bilirkişi, görevini dürüstlük kuralları çerçevesinde bağımsız, tarafsız ve objektif olarak yerine getirir.

(2) Bilirkişi, raporunda çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hususlar dışında açıklama yapamaz; hukuki nitelendirme ve değerlendirmelerde bulunamaz.

(3) Genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamaz.

(4) Bilirkişi, kendisine tevdi olunan görevi bizzat yerine getirmekle yükümlü olup, görevinin icrasını kısmen yahut tamamen başka bir kimseye devredemez.

(5) Bilirkişi görevi sebebiyle kendisine tevdi edilen bilgi ve belgelerin veya öğrendiği sırların gizliliğini sağlamakla yükümlüdür. Bu yükümlülük, bilirkişilik görevi sona erdikten sonra da devam eder.

(6) Çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren sorun açıkça belirtilmeden ve inceleme yaptırılacak konunun kapsamı ile sınırları açıkça gösterilmeden bilirkişi görevlendirilemez.

(7) Aynı konuda bir kez rapor alınması esastır.

(8) Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi veya bu Sisteme entegre bilişim sistemleri ya da yazılımlar vasıtasıyla ulaşılabilen bilgiler veya çözülebilen sorunlar için bilirkişiye başvurulamaz.

İKİNCİ BÖLÜM

Bilirkişilik Danışma Kurulu, Bilirkişilik Daire Başkanlığı ve Bilirkişilik Bölge Kurulları

Bilirkişilik Danışma Kurulu

MADDE 4- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek üzere Bilirkişilik Danışma Kurulu kurulmuştur.

(2) Danışma Kurulu aşağıdaki üyelerden oluşur:

- a) Adalet Bakanlığı Müsteşarı.
- b) Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Sekreteri.
- c) Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürü.
- ç) Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü.
- d) Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu tarafından Yargıtay ceza ve hukuk dairelerinden seçilen birer üye olmak üzere toplam iki kişi.
- e) Danıştay Başkanlık Kurulu tarafından Danıştay idari dava daireleri ve vergi dava dairelerinden seçilen birer üye olmak üzere toplam iki kişi.
- f) Yükseköğretim Kurulu tarafından üniversitelerin öğretim üyeleri arasından seçilen toplam üç kişi.
- g) Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesi tarafından, istekleri bulunan, bölge adliye ve bölge idare mahkemelerinde görev yapan birer hâkim olmak üzere seçilen toplam iki kişi.
- ğ) Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesi tarafından, istekleri bulunan ve birinci sınıf olan; adli yargı ilk derece hukuk ve ceza mahkemelerinde görev yapan birer hâkim, bir Cumhuriyet savcısı ve idari yargı ilk derece idare ve vergi mahkemelerinde görev yapan birer hâkim olmak üzere seçilen toplam beş kişi.
- h) Adalet Bakanlığı tarafından Adli Tıp Kurumunda görev yapanlar arasından seçilen bir kişi.
- ı) Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumunda görev yapanlar arasından seçilen bir kişi.
- i) İçişleri Bakanlığı tarafından Jandarma Genel Komutanlığı Jandarma Kriminal Daire Başkanlığında ve Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Daire Başkanlığında görev yapanlar arasından birer olmak üzere seçilen toplam iki kişi.
- j) Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu tarafından avukatlar arasından seçilen bir kişi.
- k) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu tarafından mühendis veya mimarlar arasından seçilen bir kişi.
- l) Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği Yönetim Kurulu tarafından serbest muhasebeci mali müşavir veya yeminli mali müşavirler arasından seçilen bir kişi.
- m) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Yönetim Kurulu tarafından seçilen bir kişi.
- n) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu Yönetim Kurulu tarafından seçilen bir kişi.
- o) Türk Tabipleri Birliği Yönetim Kurulu tarafından seçilen bir kişi.

(3) Danışma Kurulunun Başkanı Adalet Bakanlığı Müsteşarıdır. Müsteşar gerekli gördüğünde yardımcılarında birini Kurula Başkanlık etmek üzere görevlendirebilir. Başkan, Danışma Kurulunu temsil eder ve Kurul toplantılarının gündemini belirler.

(4) İkinci fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde yer alan üyeler dışındaki Danışma Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıldır. Görev süresi dolan üyeler yeniden seçilebilir.

(5) Danışma Kurulu üyeliğinin ölüm, emeklilik, istifa, atama ve benzeri nedenlerle boşalması halinde, boşalmayı takip eden onbeş gün içinde yeni üyenin seçimi yapılır.

(6) Danışma Kurulu toplantılarına, uzman kişiler ile kamu ya da özel kurum veya kuruluşların temsilcileri davet edilerek görüşleri alınabilir.

(7) Danışma Kurulu, her takvim yılında iki defa toplanır. Başkan gerekli gördüğü hallerde Danışma Kurulunu her zaman toplantıya çağırabilir.

(8) Danışma Kurulunun sekretarya hizmetleri Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilir.

Bilirkişilik Danışma Kurulunun görevleri

MADDE 5- (1) Bilirkişilik Danışma Kurulunun görevleri şunlardır:

a) Bilirkişilik hizmetlerinin yürütülmesinde yaşanan sorunlar hakkında çözüm önerilerinde bulunmak.

b) Daire Başkanlığının görev alanına giren konular hakkında önerilerde bulunmak.

c) Daire Başkanlığının ve bölge kurullarının yıllık faaliyetleri hakkında önerilerde bulunmak.

ç) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

Bilirkişilik Daire Başkanlığı ve görevleri

MADDE 6- (1) Bilirkişilik hizmetlerinin etkin, düzenli ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek üzere Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü bünyesinde Bilirkişilik Daire Başkanlığı kurulur. Daire Başkanlığı, bir daire başkanı ile yeteri kadar tetkik hâkimi ve diğer personelden oluşur.

(2) Daire Başkanlığının görevleri şunlardır:

a) Bilirkişilik hizmetlerine ilişkin temel ve alt uzmanlık alanlarını tespit etmek.

b) Temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilerin sahip olması gereken nitelikleri belirlemek.

c) Bilirkişilerin, görevlerini yürütürken uymaları gereken etik ilkeleri belirlemek.

ç) Temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilerin uyacağı rehber ilkeleri ve hazırlayacağı raporların standardını belirlemek.

d) Bilirkişilik temel eğitimine ilişkin usul ve esasları belirlemek, eğitim verecek eğitim ve öğretim kurumları ile diğer kurumların niteliklerini belirlemek ve bunlara izin vermek, bu kurum ve kuruluşları listelemek ve elektronik ortamda yayımlamak.

e) Alanlarındaki uzmanlıkları ve bilimsel yeterliliklerini dikkate alarak bilirkişilik temel eğitiminden veya listeye kaydolmaktan muaf tutulacaklara ilişkin usul ve esasları belirlemek.

f) Bilirkişilerin denetimine ve performansına ilişkin usul ve esasları belirlemek.

g) Bilirkişiliğe kabule ilişkin usul ve esasları belirlemek.

ğ) Bilirkişilik Asgari Ücret Tarifesini belirlemek ve her yıl güncellemek.

h) Temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilerin aylık olarak bakacağı iş sayısını belirlemek.

ı) Bilirkişi olarak hizmet verecek özel hukuk tüzel kişilerinin ve bu tüzel kişilik bünyesinde bilirkişi olarak çalışacak kişilerin taşınması gereken nitelikleri belirlemek.

i) Özel hukuk tüzel kişilerinin bilirkişilik faaliyetinde bulunmalarına izin vermek, izinlerini iptal etmek, bilirkişiliğe ilişkin faaliyet ve raporlarını denetlemek.

j) Bilirkişi olarak hizmet verecek özel hukuk tüzel kişilerinin temel ve alt uzmanlık alanları ile yetki çevrelerini belirlemek ve listelerini oluşturmak.

k) Bilirkişiliğe kabul şartları bakımından 10 uncu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde aranan asgari çalışma süresini, temel ve alt uzmanlık alanlarına göre artırmak.

l) Yıllık faaliyet raporunu ve izleyen yıl faaliyet planını hazırlamak.

- m) Görev alanına giren konularda bilim komisyonları veya çalışma grupları oluşturmak.
- n) Danışma Kurulunun sekretarya hizmetini yürütmek.
- o) Bilirkişilikle ilgili uygulamaları izlemek, sorunları tespit etmek ve bu sorunlara çözüm önerileri geliştirmek.
- ö) Bilirkişilik alanında her türlü istatistiki veriyi toplamak ve bu alana ilişkin planlamaları yapmak.
- p) Bilirkişilik sicilini ve listesini tutmak.
- r) Bilirkişilikle ilgili yayınlar ile bilimsel çalışmaları teşvik etmek ve desteklemek.
- s) Bilirkişiliğe ilişkin ulusal ve uluslararası kongre, sempozyum ve panel gibi bilimsel organizasyonları düzenlemek veya desteklemek.
- ş) Görev alanıyla ilgili kamu ya da özel kurum veya kuruluşlarla işbirliği yapmak.
- t) Bilirkişilik listelerinden çıkarılanlar ile bilirkişilik yapmaktan yasaklananların listesini tutmak ve yayımlamak.
- u) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

Bilirkişilik bölge kurulları

MADDE 7- (1) Her bölge adliye mahkemesinin kurulu bulunduğu yerde bir bilirkişilik bölge kurulu kurulur.

(2) Bölge kurulu aşağıdaki üyelerden oluşur:

a) Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesi tarafından istekleri bulunan ve bölge kurulunun bulunduğu yer bölge adliye mahkemesi üyeleri arasından seçilen bir kişi.

b) Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesi tarafından bölge kurulunun bulunduğu il merkezi adli yargı ilk derece hukuk ve ceza mahkemelerinde görev yapan birer hâkim ve bir Cumhuriyet savcısı ile idari yargı ilk derece mahkemelerinde görev yapan bir hâkim olmak üzere seçilen toplam dört kişi.

(3) Bölge adliye mahkemesi üyeleri arasından Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından seçilen üye, bölge kurulunun başkanıdır. Başkanın yokluğunda en kıdemli üye başkana vekalet eder.

(4) Kurulun sekretarya hizmetlerini yerine getirmek üzere bölge adliye mahkemesinde bir yazı işleri müdürlüğü kurulur. Bu müdürlükte bölge adliye mahkemesi adalet komisyonu tarafından görevlendirilen bir müdür ile yeteri kadar memur bulunur.

(5) Bölge kurulu, ayda bir toplanır. Kurul başkanı, kurulu her zaman toplantıya çağırabilir. Bölge kurulu üye tamsayısının salt çoğunluğu ile toplanır ve üye tamsayısının salt çoğunluğu ile karar alır.

(6) Bölge kurullarının denetimi, adalet müfettişlerince yapılır.

Bilirkişilik bölge kurullarının görevleri

MADDE 8- (1) Bilirkişilik bölge kurullarının görevleri şunlardır:

a) Bilirkişilik hizmetlerinin ilgili mevzuata uygun olarak yerine getirilmesini sağlamak.

b) Bilirkişiliğe kabule ve bilirkişilerin sicile ve listeye kaydedilmesine karar vermek.

c) Sicile kayıtlı bilirkişilerin temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilik listelerini oluşturmak.

ç) Bilirkişilerin sicil ve listeden çıkarılmasına karar vermek.

d) İlgili mevzuat çerçevesinde bilirkişilerin denetimini yapmak ve performansını ölçmek.

e) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

Bilirkişilik bölge kurulu başkanının görevleri

MADDE 9- (1) Bölge kurulu başkanının görevleri şunlardır:

- a) Bölge kurulunun uyumlu, verimli ve düzenli çalışmasını sağlamak.
 - b) Bölge kurulu kararlarını uygulamak.
 - c) Bölge kurulu toplantılarının gündemini belirlemek ve toplantılara başkanlık etmek.
 - ç) Bilirkişiliğe kabul edilenlerin sicil ve listeye kayıt işlemlerini yürütmek.
 - d) Sicil ve listeden çıkarılmasına karar verilen bilirkişilerle ilgili işlemleri yürütmek.
 - e) Bilirkişilik temel ilkeleri ile etik ilkeleri ihlal ettiği iddia edilen bilirkişiler hakkında başvuru üzerine veya resen gerekli inceleme ve araştırmayı yapmak veya yaptırmak.
 - f) Bilirkişilere veya bilirkişilik için başvuru yapanlara ilişkin ihtiyaç duyulan bilgi ve belgeleri ilgili kurum veya kuruluşlardan istemek, gerektiğinde ilgilileri davet etmek ve dinlemek.
 - g) Bölge kurulu yazı işleri müdürlüğü personelini denetlemek.
 - ğ) Bölge kurulunun diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği halinde çalışmasını sağlamak.
 - h) Bilirkişi raporlarını belirlenen esaslar dahilinde arşivlemek.
 - ı) Yıllık faaliyet raporu hazırlayarak Bakanlığa sunmak.
 - i) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.
- (2) Bölge kurulu başkanı münhasıran bu Kanunda belirtilen görevleri yerine getirir; bölge kurulu başkanına başka bir görev verilemez.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bilirkişiliğe Kabul, Bilirkişilik Sicili ve Bilirkişilik Listesi

Bilirkişiliğe kabul şartları

MADDE 10- (1) Bilirkişilik faaliyetinde bulunacak gerçek kişilerde aşağıdaki şartlar aranır:

- a) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıldan fazla süreyle hapis cezasına ya da affa uğramış olsa bile Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık, gerçeğe aykırı bilirkişilik veya tercümanlık yapma, yalan tanıklık ve yalan yere yemin suçlarından mahkum olmamak.
 - b) Daha önce kendi isteği dışında bilirkişilik sicilinden çıkarılmamış olmak.
 - c) Disiplin yönünden meslekten veya memuriyetten çıkarılmamış ya da sanat icrasından veya mesleki faaliyetten geçici ya da sürekli olarak yasaklanmamış olmak.
 - ç) Başka bir bölge kurulunun listesine kayıtlı olmamak.
 - d) Bilirkişilik temel eğitimini tamamlamak.
 - e) Bilirkişilik yapacağı uzmanlık alanında en az beş yıl fiilen çalışmış olmak ya da daha fazla çalışma süresi belirlenmiş ise bu süre kadar fiilen çalışmış olmak.
 - f) Meslek mensubu olarak görev yapabilmek için mevzuat tarafından aranan şartları haiz olmak ve mesleğini yapabilmek için gerekli olan uzmanlık alanını gösteren diploma, mesleki yeterlilik belgesi, uzmanlık belgesi veya benzeri belgeye sahip olmak.
 - g) Bilirkişilik temel ve alt uzmanlık alanlarına göre belirlenen yeterlilik koşullarını taşımak.
- (2) Daha önce yaptığı başvurusu mesleki olarak yeterli nitelikte bulunmadığı gerekçesiyle reddedilenler, bir yıl geçmedikçe yeniden bilirkişilik yapmak için başvuruda bulunamazlar.

(3) Hukuk öğrenimi görmüş kişiler, hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduğunu ve birinci fıkradaki şartları taşıdığını belgelendirmediği takdirde, bilirkişilik siciline ve listesine kaydedilemez.

Bilirkişiliğe başvuru, seçilme usulü ve sicile kayıt

MADDE 11- (1) Bilirkişiliğe başvuru, ilgilinin yerleşim yerinin veya mesleki faaliyetlerini yürüttüğü yerin bağlı olduğu bölge kuruluna ya da adli veya idari yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonuna ilgili belgeler eklenmek suretiyle yazılı olarak yapılır. Adalet komisyonlarına yapılan başvurular, bölge kuruluna gönderilir.

(2) Başvuru dilekçesine eklenmesi zorunlu belgelerin eksik olması halinde, başvuru sahibine belgeleri tamamlaması için onbeş gün süre verilir. Eksik belgelerin tamamlanması halinde bölge kurulu tarafından başvuru hakkında karar verilir.

(3) Bölge kurulu karar verirken sicile kayıt bakımından öncelikle başvuranın 10 uncu maddedeki şartları taşıyıp taşımadığını değerlendirir ve şartları taşıyanlar arasından başvuranın mesleki tecrübesini, katıldığı meslek içi eğitimleri veya uzmanlığı gösteren belgeleri dikkate alarak en liyakatli olanları seçer.

(4) Bilirkişiliğe kabul edilenler, sicile üç yıl için kaydedilir.

Bilirkişilik sicilinin ve listesinin tutulması ile bilirkişinin görevlendirilmesi

MADDE 12- (1) Bilirkişilik sicilinde aşağıdaki hususlar ile gerekli görülen diğer bilgiler yer alır:

- a) Bilirkişinin adı ve soyadı ile iletişim bilgileri.
- b) Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası.
- c) Yerleşim yeri.
- ç) Mesleği.
- d) Temel ve alt uzmanlık alanları.
- e) Çalıştığı kurum veya kuruluşun adı.
- f) Bilirkişilik temel eğitim tarihi.
- g) Hazırlanan rapor sayısı.

(2) Bilirkişilik sicili, bölge kurulları ile hâkim ve Cumhuriyet savcılarının erişimine açılır.

(3) Bilirkişilik siciline kayıtlı kişilerin ad ve soyadları, temel ve alt uzmanlık alanları ve meslekleri gösterilmek suretiyle bölge kurulu bilirkişi listesi oluşturulur. Bu listeler alenidir.

(4) Bilirkişiler, sicile kaydolmak şartıyla yemin ederek göreve başlar.

(5) Adli, idari ve askeri yargıda görev alacak bilirkişiler, bölge adliye mahkemelerinin yargı çevreleri esas alınmak suretiyle bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden görevlendirilir. Ancak kendi bölge listesinde ilgili uzmanlık alanında bilirkişi olmasına rağmen diğer bir bölgedeki bilirkişinin, görevlendirme yapılan yere daha yakın bir mesafede bulunması durumunda, bu listeden de görevlendirme yapılabilir.

(6) Bölge kurulunun hazırladığı listede bilgisine başvurulacak uzmanlık dalında bilirkişi bulunmaması halinde, diğer bölge kurullarının listelerinden, burada da bulunmaması halinde, 10 uncu maddedeki şartları taşımak kaydıyla listelerin dışından bilirkişi görevlendirilebilir. Listelerin dışından görevlendirilen bilirkişiler, bölge kuruluna bildirilir.

(7) Yüksek mahkemelerin ilk derece mahkemesi olarak baktıkları işlerde, tüm bölge kurullarının listelerinde kayıtlı bilirkişiler arasından görevlendirme yapılabilir.

Bilirkişilik sicilinden ve listesinden çıkarılma

MADDE 13- (1) Bilirkişiler, aşağıdaki şartlardan birinin gerçekleşmesi halinde sicilden ve listeden çıkarılır:

a) Bilirkişiliğe kabul şartlarının kaybedilmesi veya sicile kabul tarihinde gerekli şartların bulunmadığının sonradan tespit edilmesi.

b) Kanuni bir sebep olmaksızın bilirkişilik yapmaktan kaçınılması veya raporun belirlenen süre içinde mazeretsiz olarak verilmemesi.

c) Bilirkişilik görevi ve bu görevin gerektirdiği etik ilkelerle bağdaşmayan, güven duygusunu sarsıcı tutum ve davranışlarda bulunulması.

ç) 3 üncü maddede belirtilen temel ilkelere aykırı olarak bilirkişilik faaliyetinde bulunulması.

d) Bölge kurulu tarafından yapılacak performans değerlendirmeleri sonucunda yeterli bulunulmaması.

e) Bilirkişilik yetki belgesinin süresi dolmasına rağmen süresi içerisinde yenileme talebinde bulunulmaması.

f) Bilirkişinin sicilden çıkarılmayı talep etmesi.

(2) Birinci fıkranın (b), (c), (ç) ve (d) bentlerinde belirtilen hallerde ihlalin niteliğine göre sicilden ve listeden çıkarma yaptırımı yerine uyarma veya bir yıla kadar geçici süreyle listeden çıkarma yaptırımı uygulanabilir.

Denetim ve inceleme

MADDE 14- (1) Bilirkişiler, göreviyle ilgili tutum ve davranışlarının veya hazırladıkları raporların ilgili mevzuata uygunluğu bakımından bölge kurulları tarafından resen veya şikâyet üzerine denetlenir.

(2) Hâkim veya Cumhuriyet savcılar, görevlendirdiği bilirkişinin göreviyle ilgili tutum ve davranışlarının veya hazırladığı raporun mevzuata uygun olmadığına ilişkin kanaat edinmesi durumunda, bu hususu bölge kuruluna bildirir.

(3) Bölge kurulu yaptığı inceleme sırasında yargı mercilerinden, kamu kurum ve kuruluşlarından, meslek odalarından, özel hukuk tüzel kişilerinden ve gerçek kişilerden şikâyet konusuyla ilgili bilgi ve belge talep edebilir. İlgililerce bu talebin yerine getirilmesi zorunludur.

(4) Bilirkişilik sicili ve listesinde kayıtlı olmayıp da 12 nci maddenin altıncı fıkrası uyarınca görevlendirilenler ile listeye kaydolmaktan muaf tutulanlar, 3 üncü maddede belirtilen temel ilkeler ile etik ilkelere aykırı olarak bilirkişilik faaliyetinde bulduklarının tespit edilmesi halinde, bölge kurulu kararıyla bilirkişilik yapmaktan yasaklanabilir. Bu karar, ilan edilmek üzere Daire Başkanlığına bildirilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

İtiraz ve dava hakkı

MADDE 15- (1) Bölge kurulu kararlarına karşı, kararın tebliğ veya ilan tarihinden itibaren onbeş gün içinde kararı veren bölge kuruluna itiraz edilir. Bölge kurulu tarafından otuz gün içinde karar verilmemesi durumunda bu sürenin bitiminden; itirazın reddedilmesi halinde ise ret kararının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yetkili idare mahkemesine dava açılabilir.

Huzur hakkı ve kurulların ihtiyaçlarının karşılanması

MADDE 16- (1) Danışma Kurulu üyelerine, her toplantı için (2250) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucunda bulunan tutarda huzur hakkı veya huzur ücreti ödenir.

(2) Bölge kurulu üyelerine, ayda dört toplantıyı geçmemek üzere her toplantı için (2250) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucunda bulunan tutarda huzur hakkı ödenir.

(3) Kurulan bilim komisyonu üyelerinden, öğretim elemanları ile uhdesinde kamu görevi bulunmayanlara ayda dördü geçmemek üzere fiilen görev yapılan her gün için (2250) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucunda bulunacak tutarda huzur hakkı veya huzur ücreti ödenir.

(4) Bakanlık, Danışma Kurulu, bölge kurulu ve bilim komisyonu toplantılarına başka bir mahalden gelerek katılan üyelerin gündelik, yol gideri, konaklama ve diğer zorunlu giderleri, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre ödenir.

(5) Kurulların ve bilim komisyonunun ihtiyaçlarına yönelik harcamalar ile ödenecek huzur hakları ve huzur ücretleri Bakanlık bütçesinden karşılanır.

Kadrolar

MADDE 17- (1) Ekli (1), (2), (3), (4) ve (5) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararnameye ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerin Adalet Bakanlığına ait bölümlerine eklenmiştir.

(2) Ekli (6) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükümünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvelin Adlî Tıp Kurumuna ait bölümüne eklenmiştir.

Yönetmelik

MADDE 18- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler Bakanlık tarafından yürürlüğe konulur.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Değiştirilen ve Yürürlükten Kaldırılan Hükümler

MADDE 19- 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- Bu Kanun uyarınca görevlendirilecek bilirkişiler, bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden seçilir ve bunlar hakkında Bilirkişilik Kanunu ve ilgili diğer kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 20- 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluğu ve Yargılama Usulü Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bilirkişiler, bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden seçilir ve bunlar hakkında Bilirkişilik Kanunu ve Ceza Muhakemesi Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.”

MADDE 21- 4/7/1972 tarihli ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bilirkişiler hakkında Bilirkişilik Kanunu ve Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.”

MADDE 22- 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve bilirkişi seçimi” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkra aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bilirkişiler, bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden seçilir ve bilirkişiler hakkında Bilirkişilik Kanunu ve Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.”

MADDE 23- 14/4/1982 tarihli ve 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Mahkemeler ile hâkimlikler ve savcılıklar” ibaresi “Mahkemeler, hâkimlikler ve savcılıklar ile kamu kurum ve kuruluşları” ve (b) bendinde yer alan “Tıpta Uzmanlık Tüzüğü çerçevesinde” ibaresi “tıpta uzmanlık mevzuatına uygun olarak” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 24- 2659 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c- Adli Tıp Üst Kurulları;”

MADDE 25- 2659 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ikisi” ibaresi “üçü” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 2659 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adli Tıp Üst Kurulları:

MADDE 6- Adli Tıp Üst Kurulları, Adli Tıp Kurumu Başkanının başkanlığında, ilgili adli tıp ihtisas kurulları başkan ve üyelerinden oluşur.

Adli Tıp Üst Kurullarında görüşülen konular, daha önce Kurum merkezinde veya taşradaki adli tıp ihtisas dairelerinde karara bağlanmış ise Adli Tıp Üst Kurulları toplantılarına Kurum merkezindeki ilgili ihtisas dairesi başkanı, yokluğunda vekili iştirak eder, konu hakkında açıklamada bulunur.

Adli Tıp Birinci Üst Kurulu: Adli Tıp Dördüncü ve Altıncı İhtisas Kurulları başkanları ve üyelerinden oluşur.

Adli Tıp İkinci Üst Kurulu: Adli Tıp İkinci, Üçüncü ve Beşinci İhtisas Kurulları başkanları ve üyelerinden oluşur.

Adli Tıp Üçüncü Üst Kurulu: Adli Tıp Birinci, Yedinci ve Sekizinci İhtisas Kurulları başkanları ve üyelerinden oluşur.

İlgili ihtisas kurullarının iş alanlarına ilişkin dosyalar, bu Adli Tıp Üst Kurullarında görüşülür.

Adli Tıp Üst Kurulları için yeteri kadar raportör bulundurulur.”

MADDE 27- 2659 sayılı Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Adlı Tıp Kurumunda sekiz ihtisas kurulu bulunur. İhtisas kurulları, bir başkan ve adlı tıp uzmanı iki üye ile;

- a) Adlı Tıp Birinci İhtisas Kurulu birer;
 - 1) Tıbbi Patoloji,
 - 2) İç Hastalıkları,
 - 3) Kardiyoloji,
 - 4) Genel Cerrahi,
 - 5) Beyin ve Sinir Cerrahisi,
 - 6) Anesteziyoloji ve Reanimasyon,
 - 7) Kadın Hastalıkları ve Doğum,
 - 8) Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları,
- b) Adlı Tıp İkinci İhtisas Kurulu birer;
 - 1) Radyoloji,
 - 2) Göz Hastalıkları,
 - 3) Kulak Burun Boğaz Hastalıkları,
 - 4) Genel Cerrahi,
 - 5) Göğüs Cerrahisi,
 - 6) Kalp ve Damar Cerrahisi,
 - 7) Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi,
 - 8) Nöroloji,
 - 9) Ortopedi ve Travmatoloji,
 - 10) Kadın Hastalıkları ve Doğum,
 - 11) Ruh Sağlığı ve Hastalıkları,
- c) Adlı Tıp Üçüncü İhtisas Kurulu birer;
 - 1) Ortopedi ve Travmatoloji,
 - 2) Genel Cerrahi,
 - 3) Nöroloji,
 - 4) İç Hastalıkları,
 - 5) Göğüs Hastalıkları,
 - 6) Kardiyoloji,
 - 7) Üroloji,
 - 8) Tıbbi Onkoloji,
 - 9) Ruh Sağlığı ve Hastalıkları,
 - 10) Beyin ve Sinir Cerrahisi,
- d) Adlı Tıp Dördüncü İhtisas Kurulu;
 - 1) Ruh Sağlığı ve Hastalıkları için üç,
 - 2) Nöroloji için bir,
- e) Adlı Tıp Beşinci İhtisas Kurulu birer;
 - 1) Tıbbi Mikrobiyoloji,
 - 2) Tıbbi Farmakoloji,
 - 3) Tıbbi Biyokimya,
 - 4) Analitik Kimya,
 - 5) İmmünoloji ve Allerji Hastalıkları,
 - 6) Tıbbi Genetik,
 - 7) Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji,
 - 8) Halk Sağlığı,

- f) Adli Tıp Altıncı İhtisas Kurulu;
1) Kadın Hastalıkları ve Doğum için bir,
2) Üroloji için bir,
3) Ruh Sağlığı ve Hastalıkları için iki,
4) Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları için iki,
5) Çocuk Cerrahisi için bir,
6) Radyoloji için bir,
g) Adli Tıp Yedinci İhtisas Kurulu birer;
1) Genel Cerrahi,
2) İç Hastalıkları,
3) Kadın Hastalıkları ve Doğum,
4) Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları,
5) Anesteziyoloji ve Reanimasyon,
6) Beyin ve Sinir Cerrahisi,
7) Ortopedi ve Travmatoloji,
8) Göz Hastalıkları,
9) Kardiyoloji,
10) Kulak Burun Boğaz Hastalıkları,
11) Tıbbî Onkoloji,
12) Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi,
13) Üroloji,
14) Kalp ve Damar Cerrahisi,
15) Diş Hekimliği,
16) Deri ve Zührevi Hastalıkları,
h) Adli Tıp Sekizinci İhtisas Kurulu birer;
1) Genel Cerrahi,
2) İç Hastalıkları,
3) Kadın Hastalıkları ve Doğum,
4) Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları,
5) Anesteziyoloji ve Reanimasyon,
6) Kardiyoloji,
7) Beyin ve Sinir Cerrahisi,
8) Acil Tıp,
uzmanlarından oluşur.
İhtisas kurullarında yeteri kadar raportör bulundurulur.
Adli Tıp İhtisas Kurullarının çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 28- 2659 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “Genel Kurulu” ibaresi “Üst Kurullarına” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkra (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş ve mevcut (f) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“f- 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde sayılanlar dışındaki görevliler ile şube müdürü ve uzmanların yerlerini belirlemek,

g- Kurumun görev alanına giren faaliyetlerle ilgili olarak kamu ve özel sektör kurum ve kuruluşları ile protokol yapmak,”

MADDE 29- 2659 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (c) bendinde yer alan “oranda artmış ve” ibaresi “oranda artmış veya” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkraya (d) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (e) bendi (f) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“b- Zorunluluk halinde İhtisas Kurullarının başkan ve üyeleri ile daire başkanlarının yerlerini değiştirmek,”

“e- Adli Tıp Kurumu Eğitim ve Bilimsel Araştırma Komisyonu ile Adli Tıp Kurumu Etik Kurulu üyelerini belirlemek,”

MADDE 30- 2659 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin başlığında yer alan “Genel Kurulunun” ibaresi “Üst Kurullarının” ve birinci fıkrasında yer alan “Genel Kurulu” ibaresi “Üst Kurulları” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (e) bendi yürürlükten kaldırılmış, (f) bendine “kuruluşlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “heyet halinde” ibaresi ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Fizik İhtisas Dairesi ve Trafik İhtisas Dairesinin tıpla ilgili olmayan raporları Adli Tıp Üst Kurullarında incelemeye alınamaz. Bu dairelerin, mahkemeler, hâkimlikler ve Cumhuriyet başsavcılıkları tarafından sebebi açıkça belirtmek suretiyle kapsamı itibarıyla yeterince kanaat verici nitelikte bulunmadığı bildirilen raporları, ilgili ihtisas dairesinin en az yedi uzmanının katılımı ile oluşan genişletilmiş uzmanlar heyetince incelenir ve kesin karara bağlanır. Kararlar katılanların oy çokluğu ile alınır, eşitlik halinde başkanın bulunduğu taraf oy çokluğunu sağlamış olur.

Fizik ve Trafik İhtisas Dairelerinin genişletilmiş uzmanlar heyetinin çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 31- 2659 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“II- Özel görevleri:

a) Adli Tıp Birinci İhtisas Kurulu: Türk Ceza Kanununda belirtilen hayata karşı suçlar ile diğer ihtisas kurullarının görevine girmeyen işler,

b) Adli Tıp İkinci İhtisas Kurulu: Vücut dokunulmazlığına karşı suçlar ile işkence ve eziyet suçlarına ilişkin fiiller,

c) Adli Tıp Üçüncü İhtisas Kurulu: Malûiyetler, meslekte kazanma gücü kaybı, beden çalışma gücü kaybı, meslek hastalıkları, hapis cezalarının infazının ertelenmesi, sürekli hastalık, engellilik ve kocama sebepleri ile belirli kişilerin cezalarının hafifletilmesi veya kaldırılmasına ilişkin işlemler,

d) Adli Tıp Dördüncü İhtisas Kurulu: Türk Ceza Kanununun 31 inci ve 33 üncü maddeleri hariç olmak üzere, ceza sorumluluğunu kaldıran veya azaltan nedenler ile akıl hastalarına özgü güvenlik tedbirlerine ilişkin işler, uyuşturucu ve uyarıcı maddeleri kullanan kimselerin alışkanlığı ile ilgili bağımlılık derecesinin belirlenmesine ilişkin işlemler, uyuşturucu madde suçları ile ilgili olarak tedavi ve denetimli serbestlik tedbirlerine ilişkin işler, fiil ehliyetinin tespiti, vesayeti gerektiren haller, koruma amacıyla özgürlüğün kısıtlanması, tasarruf ehliyetine ilişkin işler, akıl hastalığı nedeniyle evliliğin iptali veya boşanmaya ilişkin işler,

e) Adli Tıp Beşinci İhtisas Kurulu: Zehirlenmeler ile alerji ve immünolojiye, ilaç kimyasına, alışkanlık yapan diğer maddelere ilişkin işler, nesebin belirlenmesine ilişkin işler,

çevreye karşı suçlar ile kamunun sağlığına karşı suçlar, yenilecek ve içilecek şeylere ilişkin işler, uyuşturucu ve uyarıcı maddeler ile adli biyoloji ve adli genetiği ilgilendiren işler,

f) Adli Tıp Altıncı İhtisas Kurulu: Yaş küçüklüğü, sağır ve dilsizlik ile çocuk düşürme, düşürme veya kısırlaştırma, cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, genel ahlaka ve aile düzenine karşı suçlar, cinsel iktidar tespiti, fiile karşı kendisini savunup savunamayacağı hususları ile yaş belirlemesi ve cinsiyete ilişkin işler,

g) Adli Tıp Yedinci İhtisas Kurulu: Ölümle sonuçlanmayan tıbbî uygulama hatalarına ilişkin işler,

h) Adli Tıp Sekizinci İhtisas Kurulu: Ölümle sonuçlanan tıbbî uygulama hatalarına ilişkin işler,

hakkında bilimsel ve teknik görüşlerini bildirmek.”

MADDE 32- 2659 sayılı Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasına “resim,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ses, görüntü, elektronik imza,” ibaresi eklenmiş ve aynı fıkra da yer alan “olaylarla” ibaresi “olaylar ile bilişim alanındaki suçlarla” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 33- 2659 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adli Tıp Üst Kurullarının ve İhtisas Kurullarının çalışması:

MADDE 23- A) Adli Tıp Üst Kurullarının Çalışması:

Adli Tıp Üst Kurulları, Adli Tıp Kurumu Başkanının başkanlığında ilgili ihtisas kurullarının başkan ve üyeleri ile 6 ncı maddenin ikinci fıkrası uyarınca Üst Kurullara katılması gereken adli tıp ihtisas dairesi başkanı veya vekilinin iştiraki ile toplanır.

Adli Tıp Üst Kurullarına ihtisas kurulları başkan ve üyelerinin en az üçte ikisinin iştiraki zorunludur.

Kararlar çoğunlukla alınır. Başkanın yokluğunda Başkan Yardımcısı, onun da yokluğunda en kıdemli İhtisas Kurulu Başkanı Üst Kurula başkanlık eder. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf oy çokluğunu sağlamış sayılır.

İhtisas kurullarından üst kurullara havale edilmiş dosyalar hakkında raportör üyenin raporunu okuyup gerekli açıklamayı yapmasından sonra o işle ilgili bulunan Kurul Başkanı, yok ise Kurul temsilcisi olan kıdemli üye ya da Kurul Başkanının uygun göreceği diğer bir üye Kurul görüşünü açıklar.

2 nci maddede sayılan yargı organlarınca gerekli görülen konuların üst kurullarda görüşülmesi hallerinde, konu üst kurul raportörleri tarafından hazırlanarak Kurula sunulur. Kurul Başkanı izahat verdikten sonra konu hakkında tartışma açılır.

Konu ihtisas kurullarından hangisini ilgilendiriyor ise Başkan ve üyeleri o oturuma çoğunlukla iştirak etmek zorundadır. İncelenecek konunun uzman üyesi bulunmadıkça bu konuda müzakere açılmaz.

Gözlem İhtisas Dairesinin raporlarının bulunduğu dosyalarda bu Dairenin Başkanı veya vekili Adli Tıp Birinci Üst Kurulu toplantısına katılır ve oy kullanır.

B) Adli Tıp İhtisas Kurullarının Çalışması:

Adli Tıp İhtisas Kurulları Başkanının başkanlığında işin niteliğine göre en az dört üye ile toplanır ve oy çokluğu ile karar alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf oy çokluğunu sağlamış sayılır. Üyelerden birinin mazeretinin bulunması veya yokluğu halinde eksiklik diğer kurullardan alınacak üye ile tamamlanır. Şu kadar ki tetkik edilecek konu, ilgili uzman üye hazır bulunmadıkça müzakere edilemez.

C) Adlî Tıp Üst Kurulları ve ihtisas kurulları lüzum görüldüğü hallerde kararını vermeden önce incelediği konu ile ilgili bulunan evrakın onanmış örneklerini mahallinden isteyebileceği gibi aslı üzerinde de inceleme yapması zorunlu olduğunda bunları da isteyebilir.

Adlî Tıp Üst Kurulları ve ihtisas kurulları ilgili kişileri gerektiğinde muayeneye çağırabilir ve bunları usulüne göre dinleyebilir, her türlü tetkikatı yapar veya yaptırabilir.

Adlî Tıp Üst Kurulları kararları nihai olmakla beraber mahkemelerin delilleri serbestçe takdir hususundaki yetkilerini kısıtlamaz.

Adlî Tıp Üst Kurulları ve adlî tıp ihtisas kurullarının çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 34- 2659 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinin (I) ve (II) numaralı fıkralarında yer alan “Adlî Tıp Genel Kurulu” ibareleri “Adlî Tıp Üst Kurulları” şeklinde değiştirilmiş ve (II) numaralı fıkranın (b) ve (c) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 35- 2659 sayılı Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yirmimilyon lira” ibaresi “yüzmilyon Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 36- 2659 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve aynı maddenin dördüncü fıkrasında yer alan “ikinci görev aylığı ödenmeksizin” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

“Mesai saatleri dışında veya resmî tatil günlerinde ölü muayenesi veya otopsi işlemine katılan personele, bu fıkroda kadro ve görev unvanları itibarıyla belirlenmiş olan tavan ek ödeme oranlarının %20’sine kadar, yönetmelikte belirlenen hükümler çerçevesinde ayrıca ek ödeme yapılır.”

MADDE 37- 2659 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Bu Kanunla Adlî Tıp Kurumu bünyesinde yeni kurulan ihtisas kurulları ile üst kurullar, 1/1/2017 tarihinde göreve başlar. Bu tarihe kadar kurulların oluşumu tamamlanır. Kurulların göreve başlayacakları tarihe kadar, Adlî Tıp Kurumu Genel Kurulu ve ihtisas kurulları mevcut görevleri kapsamında çalışmaya devam eder. Belirtilen kurullar göreve başladığında dosyalar, 6 ncı ve 7 nci maddelerde belirlenen görevler kapsamında ilgili kurullara devredilir.”

MADDE 38- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 65 inci maddesinin ikinci fıkrasına (h) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (ı) bendi (j) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“ı) Bilirkişi seçimi ve görevlendirmesi sırasında kanunlarla belirlenen kurallara uymamak,”

MADDE 39- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına “İlgililerin beyanını da dikkate alarak” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sermaye Piyasası Kurulu tarafından kabul edilen değerlendirme standartlarına uygun,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 40- 2942 sayılı Kanunun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Bu Kanun uyarınca mahkemelerce görevlendirilen bilirkişiler, bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden seçilir ve bunlar hakkında Bilirkişilik Kanunu ve Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.

Kamulaştırmaya konu olan yerin cins ve niteliğine göre en az üç kişilik bilirkişi kurulunun oluşturulması zorunludur. Bilirkişilerden birinin taşınmaz geliştirme konusunda yüksek lisans veya doktora yapmış uzmanlar ya da 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre yetkilendirilen gayrimenkul değerlendirme uzmanları arasından seçilmesi zorunludur. Gayrimenkul değerlendirme uzmanları bakımından, bilirkişiliğe kabul için aranan temel eğitim alma ve fiilen beş yıl görev yapma şartları; yüksek lisans veya doktora yapmış uzmanlar bakımından ise fiilen beş yıl görev yapma şartı aranmaz ve bu uzmanlar kayıtlı oldukları bilirkişilik bölge kurulunun yargı çevresiyle sınırlı olmaksızın görevlendirilir.

Bilirkişilerin uzmanlık alanları, kamulaştırılacak taşınmazın niteliği gözönüne alınarak belirlenir.

Bilirkişi kurulu, taşınmaz malın değerini 11 inci ve 12 nci maddelerde yer alan hükümlere göre tayin ve takdir ederek gerekçeli raporunu onbeş gün içinde mahkemeye verir.

Bilirkişilerce yapılan değer tespitinde, idare tarafından belgelerin mahkemeye verildiği gün esas tutulur.

Kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmaz mallara veya kaynaklara kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulması sebebiyle mülkiyet hakkından doğan taleplere ilişkin açılacak davalar ile uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle veya ilgili kanunların uygulamasıyla tasarrufu kısıtlanan taşınmaz mallar hakkında açılacak davalarda görevlendirilecek bilirkişilerin seçiminde bu madde ve taşınmaz malların değerinin tespitinde bu Kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 41- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 276 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “bir yıldan üç yıla” ibaresi “üç yıldan yedi yıla” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 42- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukukî bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamaz. Hukuk öğrenimi görmüş kişiler, hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduğunu belgelendirmedikçe, bilirkişi olarak görevlendirilemez.”

MADDE 43- 5271 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve beşinci fıkrasına “bilirkişiler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “bilirkişilik bölge kurulu veya bulunduğu yer” ibaresi eklenmiştir.

“(1) Bilirkişiler, bölge adliye mahkemelerinin yargı çevreleri esas alınmak suretiyle bilirkişilik bölge kurulu tarafından hazırlanan listede yer alan kişiler arasından seçilir. Ancak, kendi bölge listesinde ilgili uzmanlık alanında bilirkişi olmasına rağmen, diğer bir bölgedeki bilirkişinin, görevlendirme yapılan yere daha yakın bir mesafede bulunması durumunda, bu listeden de görevlendirme yapılabilir.

(2) Bölge kurulunun hazırladığı listede bilgisine başvurulacak uzmanlık dalında bilirkişi bulunmaması halinde, diğer bölge kurullarının listelerinden, burada da bulunmaması halinde, Bilirkişilik Kanununun 10 uncu maddesindeki şartları da taşımak kaydıyla listelerin dışından bilirkişi görevlendirilebilir. Listelerin dışından görevlendirilen bilirkişiler, bölge kuruluna bildirilir.”

MADDE 44- 5271 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ayrıca, hukukî ve cezaî sorumluluğuna ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla, bilirkişiye ücret ve masraf adı altında hiçbir ödeme yapılmamasına karar verilebilir ve gerekçesi gösterilerek gerekli yaptırımların uygulanması bilirkişilik bölge kurulundan talep edilir.”

MADDE 45- 5271 sayılı Kanunun 67 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Bilirkişi, raporunda ve sözlü açıklamaları sırasında çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hususlar dışında açıklama yapamaz; hâkim tarafından yapılması gereken hukukî nitelendirme ve değerlendirmelerde bulunamaz.”

MADDE 46- 5271 sayılı Kanunun 71 inci maddesinin birinci fıkrasına “uygulanır” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve durum bilirkişilik bölge kuruluna bildirilir” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 47- 5271 sayılı Kanunun 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 72- (1) Bilirkişiye sarf etmiş olduğu emek ve mesaiyle orantılı bir ücret ile inceleme, ulaşım, konaklama ve diğer giderleri ödenir. Bu konuda, Adalet Bakanlığınca çıkarılan ve her yıl güncellenen tarife esas alınır.”

MADDE 48- 16/6/2005 tarihli ve 5366 sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun kapsamında açılacak kamulaştırma bedelinin tespiti ve taşınmaz malın tesciline ilişkin davalarda 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 15 inci maddesinde yer alan hükümler uygulanır.”

MADDE 49- 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 266 ncı maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukukî bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamaz. Hukuk öğrenimi görmüş kişiler, hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduğunu belgelendirmedikçe, bilirkişi olarak görevlendirilemez.”

MADDE 50- 6100 sayılı Kanunun 268 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 268- (1) Bilirkişiler, bölge adliye mahkemelerinin yargı çevreleri esas alınmak suretiyle bilirkişilik bölge kurulu tarafından hazırlanan listede yer alan kişiler arasından seçilir. Ancak kendi bölge listesinde ilgili uzmanlık alanında bilirkişi olmasına rağmen diğer bir bölgedeki bilirkişinin, görevlendirme yapılan yere daha yakın bir mesafede bulunması durumunda, bu listeden de görevlendirme yapılabilir.

(2) Bölge kurulunun hazırladığı listede bilgisine başvurulacak uzmanlık dalında bilirkişi bulunmaması halinde, diğer bölge kurullarının listelerinden; burada da bulunmaması halinde, Bilirkişilik Kanununun 10 uncu maddesindeki şartları da taşımak kaydıyla listelerin dışından bilirkişi görevlendirilebilir. Listelerin dışından görevlendirilen bilirkişiler, bölge kuruluna bildirilir.

(3) Kanunların görüş bildirmekle yükümlü kıldığı kişi ve kuruluşlara görevlendirildikleri konularda bilirkişi olarak öncelikle başvurulur. Ancak kamu görevlilerine, bağlı buldukları kurumlarla ilgili dava ve işlerde, bilirkişi olarak görev verilemez.”

MADDE 51- 6100 sayılı Kanunun 269 uncu maddesinin ikinci fıkrasına “uygulanır” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve durum bilirkişilik bölge kuruluna bildirilir” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 52- 6100 sayılı Kanunun 271 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “bilirkişilere,” ibaresinden sonra gelmek üzere “bilirkişilik bölge kurulu veya bulunduğu yer” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 53- 6100 sayılı Kanunun 274 üncü maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ayrıca hukukî ve cezaî sorumluluğuna ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla, bilirkişiye ücret ve masraf adı altında hiçbir ödeme yapılmamasına karar verilebilir ve gerekçesi gösterilerek gerekli yaptırımların uygulanması bilirkişilik bölge kurulundan talep edilir.”

MADDE 54- 6100 sayılı Kanunun 279 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Bilirkişi, raporunda ve sözlü açıklamaları sırasında çözümünü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hususlar dışında açıklama yapamaz; hâkim tarafından yapılması gereken hukuki nitelendirme ve değerlendirmelerde bulunamaz.”

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç bir ay içinde Danışma Kurulu ve bölge kurullarının üyeleri ilgili kurum veya kurullar tarafından seçilir ve Daire Başkanlığına bildirilir.

(2) Danışma Kurulunun ilk toplantı tarihi, üyelerin üç yıllık görev süresinin başlangıcı olarak kabul edilir.

(3) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç altı ay içinde yürürlüğe konulur ve bu yönetmeliklerin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde bilirkişilik sicili ve listeleri oluşturulur.

(4) Bilirkişilik sicili ve listelerinin oluşturulmasını müteakip bu sicil ve listelere uygun bilirkişi görevlendirilmesini sağlamak amacıyla Bakanlık tarafından bir ilan yapılır. Bu ilan yapılınca kadar mevcut bilirkişi listelerine göre bilirkişi görevlendirilmesine devam olunur ve bu bilirkişiler görevlerini tamamlar.

(5) Bölge kurullarına Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesi tarafından bölge adliye mahkemesi üyesi seçilinceye kadar bu üyenin yapacağı görev ve işler, bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet başsavcısı tarafından yerine getirilir.

Yürürlük

MADDE 55- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 56- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: MERKEZ

(II) SAYILI CETVEL
İHDAS EDİLEN KADROLARIN
(MESLEK MENSUPLARI)

UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
Daire Başkanı	1	1	-	1
Tetkik Hâkimi	3	5	-	5
TOPLAM		6	-	6

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: MERKEZ

(I) SAYILI CETVEL
İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Şube Müdürü	2	1	-	1
GİH	Şube Müdürü	4	2	-	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	10	-	10
	TOPLAM		13	-	13

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU: ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

(II) SAYILI CETVEL
İHDAS EDİLEN KADROLARIN
(MESLEK MENSUPLARI)

UNVANI	DERECESİ	ADEDİ	TOPLAM
Hâkim	1	50	50
Hâkim	2	50	50
Hâkim	3	50	50
Hâkim	4	50	50
Hâkim	5	50	50
Hâkim	6	150	150
Hâkim	7	200	200
Hâkim	8	400	400
Hâkim ve Savcı	1	500	500
Hâkim ve Savcı	2	300	300
Hâkim ve Savcı	3	300	300
Hâkim ve Savcı	4	300	300
Hâkim ve Savcı	5	300	300
Hâkim ve Savcı	6	400	400
Hâkim ve Savcı	7	450	450
Hâkim ve Savcı	8	1.450	1.450
TOPLAM		5.000	5.000

(4) SAYILI LİSTE

KURUMU: ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

(I) SAYILI CETVEL
İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Hâkim Adayı	3	60	60
GİH	Hâkim Adayı	4	60	60
GİH	Hâkim Adayı	5	60	60
GİH	Hâkim Adayı	6	120	120
GİH	Hâkim Adayı	7	300	300
GİH	Hâkim Adayı	8	2.400	2.400
	TOPLAM		3.000	3.000

(5) SAYILI LİSTE

KURUMU: ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

(I) SAYILI CETVEL
İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Yazı İşleri Müdürü	2	5	-	5
GİH	Yazı İşleri Müdürü	4	10	-	10
GİH	Zabıt Katibi	6	20	-	20
GİH	Zabıt Katibi	10	15	-	15
GİH	Zabıt Katibi	12	25	-	25
	TOPLAM		75	-	75

(6) SAYILI LİSTE

KURUMU: ADLİ TIP KURUMU
TEŞKİLATI: MERKEZ

(I) SAYILI CETVEL
İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
SH	İhtisas Kurulu Başkanı	1	2	-	2
SH	İhtisas Kurulu Üyesi	1	33	-	33
SH	Asistan	3	2	-	2
SH	Asistan	4	3	-	3
SH	Asistan	5	5	-	5
SH	Asistan	6	5	-	5
SH	Uzman	1	5	-	5
SH	Uzman	2	5	-	5
SH	Uzman	3	5	-	5
SH	Uzman	4	5	-	5
SH	Uzman	5	5	-	5
SH	Uzman	6	5	-	5
TH	Uzman	1	5	-	5
TH	Uzman	2	5	-	5
TH	Uzman	3	5	-	5
TH	Uzman	4	5	-	5
TH	Uzman	5	1	-	1

TH	Uzman	6	1	-	1
TH	Kimyager	1	3	-	3
TH	Kimyager	2	3	-	3
TH	Kimyager	3	3	-	3
TH	Kimyager	4	2	-	2
TH	Kimyager	5	2	-	2
TH	Kimyager	6	2	-	2
TH	Mühendis	1	5	-	5
TH	Mühendis	2	5	-	5
TH	Mühendis	3	5	-	5
TH	Mühendis	4	5	-	5
TH	Mühendis	5	10	-	10
TH	Mühendis	6	10	-	10
TH	Fizikçi	1	1	-	1
TH	Fizikçi	2	1	-	1
TH	Fizikçi	3	1	-	1
SH	Biyolog	1	2	-	2
SH	Biyolog	2	3	-	3
SH	Biyolog	3	5	-	5
SH	Biyolog	4	4	-	4
SH	Biyolog	5	5	-	5
SH	Biyolog	6	5	-	5
SH	Raportör	4	1	-	1
SH	Raportör	5	1	-	1
TH	Raportör	6	1	-	1
SH	Psikolog	3	1	-	1
SH	Psikolog	4	1	-	1
SH	Psikolog	5	1	-	1
SH	Psikolog	6	1	-	1
SH	Pedagog	3	1	-	1
SH	Pedagog	4	1	-	1
SH	Pedagog	5	1	-	1
SH	Pedagog	6	1	-	1
SH	Sosyal Hizmet Uzmanı	5	2	-	2
SH	Sosyal Hizmet Uzmanı	6	3	-	3
SH	Sağlık Teknikeri	5	5	-	5
SH	Sağlık Teknikeri	6	5	-	5
SH	Sağlık Teknikeri	7	5	-	5
SH	Sağlık Teknikeri	8	5	-	5
SH	Sağlık Teknikeri	9	5	-	5
SH	Laborant	5	4	-	4
SH	Laborant	6	4	-	4
SH	Laborant	7	4	-	4
SH	Laborant	8	4	-	4
SH	Laborant	9	4	-	4
TH	Tekniker	4	3	-	3
TH	Tekniker	5	3	-	3

TH	Tekniker	6	2	-	2
TH	Tekniker	7	3	-	3
TH	Tekniker	8	3	-	3
TH	Tekniker	9	2	-	2
TH	Kütüphaneci	9	1	-	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	10	-	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	5	-	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	5	-	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	5	-	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	3	-	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	4	-	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	8	-	8
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	10	-	10
GİH	Arşiv Memuru	9	1	-	1
GİH	Memur	5	4	-	4
GİH	Memur	6	3	-	3
GİH	Memur	7	3	-	3
GİH	Memur	8	3	-	3
GİH	Memur	9	3	-	3
GİH	Memur	10	4	-	4
SH	Hemşire	4	1	-	1
SH	Hemşire	5	1	-	1
SH	Hemşire	6	1	-	1
	TOPLAM		336		336

GENEL GEREKÇE

I. Günümüz hukuki ihtilaflarının giderek çeşitlenen karmaşık ve çözüm için teknik bilgi gerektiren yapısı, bilirkişilik kurumunun yargı faaliyetleri içindeki rolü ve önemini daha da artırmaktadır. İyi işleyen bir bilirkişilik kurumu, yargı sisteminin etkin ve hızlı işleyişinde belirleyici olmakta, aksi durum sadece yargılamaların uzaması sonucunu doğurmakla kalmayıp adalet beklentisi içinde bulunan kişilerin hak kayıplarına da neden olmaktadır.

Yargılama sürecinde özel veya teknik bilgiyi gerektiren konularda yargı mercileri tarafından bilgi ve görüşüne başvurulmuş uzman kişiye bilirkişi denilmektedir. Muhakeme usulünde bilirkişi incelemesine, hâkimlik mesleğinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgiyle çözümlenemeyen, bilimsel ve teknik bilgi gerektiren konularda müracaat edilmesi gerekliliğine işaret edilmektedir. Muhakeme usulünü düzenleyen kanunlarda düzenlenen bilirkişi incelemesi, uygulamada oldukça sık başvurulmuş bir delil değerlendirme vasıtasıdır.

Bilirkişi incelemesine; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu gereğince adli yargı mercileri, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu gereğince idari yargı mercileri, 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu ile 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu gereğince askeri yargı mercileri tarafından müracaat edilmektedir.

Mevcut usul kanunlarına göre bilirkişiler, adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınca oluşturulan listelerde yer alan bilirkişiler arasından seçilmekte, bu listelerde istenilen uzmanlık alanında bilirkişinin bulunmaması halinde gerekçesi belirtilmek suretiyle liste dışından da bilirkişi görevlendirilebilmektedir.

Uygulama ve doktrinde bilirkişilik kurumuna, bilirkişilere ve bu konudaki yargı uygulamalarına yönelik eleştiriler bulunmaktadır.

Bu kapsamda bilirkişilik kurumuna yönelik eleştirilerin;

- Adalet komisyonları tarafından liste oluşturulması dışında kurumsal bir yapının bulunmaması,

- Tüm yargı kollarını kapsayacak bir bilirkişilik sistemi kurulmaması,

- Bilirkişilerin mesleki yeterlilik ve yetkinlik düzeylerinin belirlenmemesi,

- Temel bilirkişilik eğitimi verilmemesi,

- Liyakati bulunan bilirkişilerin sisteme yeterince dahil edilememesi ve sertifikasyonunun sağlanamaması,

- Bilirkişi raporlarının standardının belirlenmemesi,

- Denetim mekanizması kurulmaması,

- Bilirkişiliğe ilişkin kurallara ve etik ilkelere aykırı davranışların sistem dışına çıkarılmaması,

- Bilirkişilik alanına ilişkin düzenleyici işlemler yapılmaması,

Bilirkişilere yönelik eleştirilerin;

- Bilirkişilerin ihtiyaç duyulan yetkinlikte ve yeterlilikte olmamaları,

- Bilirkişilerin hâkimin görev ve yetki alanına girmeleri,

- Raporları süresinde teslim etmemeleri,

- Denetime elverişli ve yargı mercilerini tatmin edecek şekilde rapor hazırlamamaları ve bu nedenle ek rapor alınmasına veya yeni bir bilirkişi incelemesi yapılmasına sebep olmaları,

- Heyet halinde görev yapan bilirkişilerin rapora yeteri kadar katkı vermeyerek sadece imzalamakla yetinmeleri,

- Bilirkişiliği meslek olarak görmeleri,

Yargı mercilerinin uygulamalarına yönelik eleştirilerin ise;

- Mesleki yeterliliği ve yetkinliğine dikkat edilmeksizin bilirkişi atanması,

- Teknik konu-hukuki konu ayırımına dikkat edilmeyerek hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuk bilgiyle çözümlenmesi gereken konularda bilirkişi görevlendirilmesi,
- Bilirkişiden hâkim yardımcısı gibi yararlanılması ve yargı yetkisinin bilirkişiye devredilmesi,
- Yüksek mahkemelerin bilirkişilik konusunda usul hükümlerinin uygulanmamasını bozma nedeni yapmaması veya hukukçu bilirkişilerden rapor alınmamasını bozma nedeni yapması,
- Bilirkişinin görev alanının belirlenmemesi ve sorulan soruların açık ve net bir şekilde ortaya konulmaması,
- Talimat yazılmak suretiyle bilirkişi incelemesi yaptırılması ve yargılamanın uzamasına neden olunması,
- Bilirkişi ücretlerinin davanın niteliği, uyuşmazlığın özelliği ve bilirkişiye verilen görevin kapsamıyla uyumlu olmaması,
- Bilirkişi listelerinin dışından bilirkişi görevlendirilmesi, şeklinde olduğu görülmektedir.

Bu eleştiriler, bilirkişilere ve bilirkişilik kurumuna olan güveni zedelediği gibi yargıya olan güveni de olumsuz etkilemektedir. Ayrıca bu eleştiriler, Anayasanın 36 ncı maddesi ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6 ncı maddesinde güvence altına alınan “adil yargılanma hakkı”nın tesisi bakımından da dikkate alınmak durumundadır.

Bilirkişilik alanında yaşanan sorunlar ile çözüm önerileri, geçmiş tarihlerde farklı kurumlar tarafından hazırlanan çeşitli rapor ve belgelere konu olmuştur. Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulunun 2010 yılında hazırladığı “Adli Tıp Kurumu Başkanlığı’nın 2007, 2008 ve 2009 Yıllarına Ait Faaliyet ve İşlemlerinin Denetimi ile Adli Tıp Kurumu Hizmetlerinin Etkin ve Verimli Şekilde Yürütülmesinin ve Geliştirilmesinin Sağlanması” konulu Raporunda, ülkemizdeki mevcut bilirkişilik sistemi kapsamlı olarak ele alınıp incelenmiştir. Adalet Bakanlığı tarafından 2010 yılında hazırlanan bilirkişilik konulu İnceleme Raporunda da mevcut bilirkişilik sisteminin aksayan yönleri ile çözüm önerileri ortaya konulmuştur. Her iki raporda da bilirkişilik alanında yaşanan sorunların; bilirkişilerin eğitimi, denetimi ve seçimi gibi konularda kurumsal yapı eksikliğinden kaynaklandığı vurgulanmıştır. 2014-2018 yıllarını kapsayan Onuncu Kalkınma Planında ise yargılama sürecinin hızlandırılması, yargıya ulaşılabilirliğin artırılması amacıyla bilirkişilik mekanizmasının geliştirilmesi ve bilirkişilik kurumunun gözden geçirilerek etkin işleyen bir sistem oluşturulması hedefine yer verilmiştir.

Adalet Bakanlığı ile Avrupa Birliği arasında 2013 ila 2015 yılları arasında yürütülen, “Geliştirilmiş Bilirkişilik Sistemi Eşleştirme Projesi” sonucunda, bu alanda yaşanan sorunların çözümü için bilirkişilerin sertifikasyonu, eğitimi, denetimi ve performans ölçümlerinin yapılması, bilirkişilere yönelik düzenleyici ve denetleyici bir yapının kurulması ihtiyacı vurgulanmıştır.

17/4/2015 tarihinde kamuoyuna duyurulan Yargı Reformu Stratejisinde, bilirkişilik müessesesinin gözden geçirilerek kurumsal olarak yeniden yapılandırılmasına, bir hedef olarak yer verilmiştir. Bu hedefe ulaşılmasında bilirkişi listesi veya sicili oluşturulurken akreditasyon ve sertifikasyon sürecini yönetecek bir yapı kurulması, etkin bir denetim sistemi oluşturulması, bilirkişi seçiminin mesleki yetkinliği sağlayacak ölçütlere bağlanması ve kalite standartlarının oluşturulması önemli birer strateji olarak benimsenmiştir.

Bilirkişilik uygulamalarında temel sorunlardan biri, mevzuatta açıkça yasaklanmış olmasına rağmen hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgi ile çözümlenebilecek konularda hukukçu bilirkişilere müracaat edilmesi, bilirkişilerin raporlarında hukuki değerlendirmelere yer vermesi ve teknik ve özel bilgi gerektiren konularda görüş bildirmekle yetinmek yerine, uyuşmazlığın esasına ilişkin kesin hukuki yargıda bulunmalarıdır.

Bilirkişilerin temel nitelikleri ile uzmanlık alanlarına yeterince dikkat edilmeden yapılan atamalar, uygulamada gereksiz yere birden fazla bilirkişi incelemesi yapılmasına ve rapor alınmasına yol açabilmekte, bu durum yargılamalardaki makul süre eşiğinin aşılmasına ve yargılama maliyetlerinin artmasına neden olmaktadır.

Sayıları onbinleri bulan bilirkişilerin ilgili listelere kayıt ve bu listelerden silinmesi işlemleri, adli yargı adalet komisyonlarınca yürütülmektedir. Bu komisyonlar, ancak sınırlı nedenlerin varlığı halinde bilirkişiyi listeden çıkartmakta, bunun haricinde bilirkişilik uygulamalarını izleyip denetleyebilecek nitelikte kurumsal bir rol üstlenmemektedir. Sözü edilen bu liste usulüne göre, üç yıl mesleki kıdemi bulunan her meslek mensubu, adalet komisyonları tarafından bilirkişi listelerine kabul edilmekte, aynı uzmanlık alanında binlerce bilirkişinin bulunduğu listeler oluşturulmaktadır. Ancak oluşturulan bu listelerin bilirkişilerin yeterliliği noktasında gerekli güvenceyi sağladığını söylemek zordur.

Söz konusu sorunların çözümü ve etkin işleyen bir sistemin kurulabilmesi için bilirkişilik hizmetlerinde temel ve alt uzmanlık alanlarını belirleyerek bu uzmanlık alanlarına göre bilirkişilerin sahip olması gereken nitelikleri ve uyacakları rehber ilkeleri tespit edecek, bilirkişilerin uymaları gereken etik kuralları belirleyecek, temel usul hükümleri ile rapor yazım teknikleri gibi bilirkişi yeterliliğine ilişkin hususlarda verilecek eğitimlerin usul ve esaslarını düzenleyecek, bilirkişi listelerinin oluşturulmasından denetimlerine kadar bütün bir süreç üzerinde düzenleyici bir rol üstlenecek ve müstakilen bu alanda faaliyet gösterecek bir kurumsal yapının oluşturulması zaruret haline gelmiştir.

Bilirkişilikle ilgili tavsiye niteliğinde karar almak üzere yargı mercilerinin, ilgili kurumların ve meslek birliklerinin temsilcilerinin yer aldığı bir Bilirkişilik Danışma Kurulu, bilirkişilikle ilgili hizmetleri yürütmek amacıyla Adalet Bakanlığı bünyesinde Bilirkişilik Daire Başkanlığı ve uygulayıcı birim olarak da bilirkişilik bölge kurulları oluşturmak suretiyle bilirkişilik konusunda yukarıda açıklanan sorunların çözümlenmesi için kurumsal bir yapı oluşturulması öngörülmektedir.

II. Adalet hizmetlerinde öteden beri fen bilimlerindeki uzmanlık alanlarından yararlanılmıştır. Yargı mercilerinin bu şekilde hekimlerin tıbbî görüşlerine başvurması, adli tıbbın doğmasına neden olmuştur. Bugün alanı çok genişlemiş olan adli tıbbın, hukuku ilgilendiren tıbbî konularla uğraşan bir ihtisas şubesi olarak kabul edilmesi zorunlu hale gelmiş bulunmaktadır.

Cumhuriyet devrinde hâkim ve savcıların adalete ve gerçeğe ulaşabilmesi için adli tıbbın bir ihtisas şubesi haline getirilmesi prensip olarak benimsenmiş, bu prensibin gereği olarak 19/4/1926 tarihli ve 813 sayılı Kanun ile Adalet Bakanlığına bağlı “Tıbb-ı Adli Müessesesi” kurulmuştur. Süreç içinde yeni bir Kanun olarak 8/7/1953 tarihli ve 6119 sayılı Adli Tıp Müessesesi Kanunu kabul edilmiş ve daha sonra bu Kanunu yürürlükten kaldıran 14/4/1982 tarihli ve 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanunu ile bu alanda verilen hizmetler düzenlenmiş olup, halen bu Kanun yürürlükte bulunmaktadır.

Bilim ve teknolojinin çağımızda yaşamın her alanına girmesi, hızla değişmesi ve gelişmesi ile işlenen suçlar ve suç delilleri daha karmaşık bir hale gelmiştir. Adli delillerin toplanması, laboratuvar veya inceleme aşamasına getirilmesi ve bunların hukuk terminolojisine uygun raporlar haline dönüştürülmesi, hiç şüphesiz, yargının hızlı işleyişinde ve adaletin gerçekleşmesinde önemli bir faktördür. Adli Tıp Kurumu, adli işlerde bilirkişilik yapmak üzere kurulmuş olup, mahkemeler, hâkimlikler ve Cumhuriyet başsavcılıkları tarafından gönderilen adli tıpla ilgili konularda bilimsel ve teknik görüşlerini bildirmekle yükümlü olan, ceza ve hukuk davalarında sağlıklı ve güvenli olarak delillerin değerlendirilmesi suretiyle adaletin dağıtılmasında önemli katkısı bulunan bir kuruluş olarak adalet sistemimizde hizmet yürütmektedir.

Adli tıp alanında yaşanan gelişmeler, Adli Tıp Kurumunun çağdaş bilimin gerektirdiği bir yapı içinde çalışmasını ve teşkilat yapısının da bu esaslara uygun şekilde yapılandırılmasını zorunlu hale getirmiştir.

Tasarıyla, Kurumun iş yoğunluğu ve ihtisas kurulları ile ihtisas dairelerine gelen işler göz önünde bulundurulmak suretiyle, Kurumun teşkilat yapılanmasında değişikliğe gidilmektedir. Bu kapsamda, Kurum bünyesinde bulunan “Genel Kurul” kaldırılmakta ve bu Kurulun görevlerini yerine getirmek üzere üç ayrı üst kurul oluşturulmaktadır. Ayrıca ihtisas kurullarının sayısı artırılmakta, Kurumun hizmetlerinin etkinliğini sağlamak ve zaman içinde ortaya çıkan ihtiyaçları karşılamak amacıyla Kurumun işleyişine ilişkin bazı değişiklikler yapılmaktadır. Bu değişikliklere bağlı olarak bazı kurul ve dairelerin görevleri güncellenmektedir.

Kurum teşkilat yapısındaki değişikliklerin bir sonucu olarak ortaya çıkan personel ihtiyacını karşılamak amacıyla yeni kadrolar ihdas edilmektedir.

Tasarıyla, Devlet Denetleme Kurulunun 2010 yılı Raporundaki değerlendirme ve öneriler de dikkate alınmak suretiyle Adli Tıp Kurumunun kurumsal kapasitesinin artırılması böylece adli tıp hizmetlerinin sunumunun etkinleştirilmesi ve yargılamaların hızlandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddenin birinci fıkrasıyla Kanunun amacı; bilirkişilerin nitelikleri, eğitimi, seçimi ve denetimine ilişkin usul ve esasların belirlenmesi ve bilirkişilik için etkin ve verimli bir kurumsal yapı oluşturulması şeklinde belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, Kanunun kapsamı belirlenmektedir. Buna göre Kanun, adli, idari ve askeri yargı alanında her türlü bilirkişilik faaliyetini kapsayacaktır. Adli, idari ve askeri yargı mercilerince bilirkişiler, yeni oluşturulacak bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden seçilecektir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun “Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Vergi Usul Kanununun uygulanacağı haller” başlıklı 31 inci maddesinde Danıştay, idare ve vergi mahkemelerinde bilirkişi seçiminin resen yapılacağı; bilirkişiler hakkında ise 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun (1086 sayılı Kanun mülga olmakla 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun) uygulanacağı belirtilmiştir. 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun “İdari Yargılama Usulü Kanunu ile Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun uygulanacağı haller” başlıklı 56 ncı maddesinde, bilirkişiler hakkında İdari Yargılama Usulü Kanunu ile 1086 (6100) sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmiştir. 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kurulu ve Yargılama Usulü Kanununun ek 1 inci maddesinde, bilirkişilik konusunda Ceza Muhakemesi Kanununun hükümlerinin askeri yargıda da uygulanacağı belirtilmiştir.

Söz konusu kanunlarda Ceza Muhakemesi Kanunu ile Hukuk Muhakemeleri Kanununa atıf bulunmasına rağmen, idari ve askeri yargı alanlarında görevlendirilecek bilirkişiler için herhangi bir liste tutulmamaktadır. Mahkemelerce takdiri olarak bilirkişi görevlendirilmesi yapılmaktadır. Getirilen düzenlemeyle, istisnasız tüm yargı yollarında ve muhakeme usullerinde aynı şekilde uygulanmak üzere belli bir sistem dahilinde bilirkişilerin oluşturulan listelerden seçilerek usul ve uygulamada birlik sağlanması amaçlanmaktadır.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, kanunlarda bilirkişilik hizmeti verebileceği öngörülen kurumlar ile yargı mercilerinin talebi üzerine bilimsel ve teknik görüş bildiren kamu kurum ve kuruluşları, Kanunun kapsamı dışında bırakılmaktadır. Ülkemizde bilirkişilik kurumunun iyi işlemediğine ilişkin eleştiriler, resmi veya kurumsal olarak bilirkişilik hizmeti veren kurum ve kuruluşlardan ziyade, adalet komisyonlarının oluşturduğu listelerde kayıtlı olarak veya liste dışı bilirkişilik yapanlara yöneltilmektedir. Bu çerçevede, adalet işlerinde resmi bilirkişilik yaparak bilimsel ve teknik görüş bildirmekle görevli Adli Tıp Kurumu; adli tıp mevzuatı çerçevesinde adli tıp olaylarında ve diğer adli konularda resmi bilirkişilik yapan yükseköğretim kurumları ve birimleri; sağlık meslek mensuplarının mesleklerini icra ederken ortaya çıkan adli konularda mahkemelere görüş vermekle görevli Yüksek Sağlık Şurası; uzmanlık alanlarına giren adli soruşturma ve kovuşturmalarda rapor hazırlayarak görüş bildirmekle görevli jandarma kriminal laboratuvarları; adli ve idari soruşturmalarda sırasında elde edilen maddi delilleri, bilimsel usullere göre inceleme ve değerlendirme yaparak, suç ve suçlunun tespitinde görevli polis kriminal laboratuvarları; soruşturma veya kovuşturma evresinde ele geçirilen ve sahteliğinden şüphe edilen banknotları inceleme ve değerlendirmekle görevli Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası; soruşturma veya kovuşturma evresinde ele geçirilen ve sahteliğinden şüphe edilen madeni para ve sikkeleri inceleme ve değerlendirmekle görevli Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü; suç gelirlerinin aklanması alanındaki gelişmeler ile aklama suçunun önlenmesi ve ortaya çıkarılmasına yönelik yöntemler konusunda araştırmalar yapmakla görevli Mali Suçları Araştırma Kurulu; basılmış eserlerin küçükler için muzır olup olmadığı hususunda yargı mercilerine resmi bilirkişilik yapmakla görevli Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu gibi kendi kuruluş kanunlarına göre bilirkişilik hizmeti veren kurumlar ile yargı mercilerinin

talebi üzerine bilimsel ve teknik görüş bildiren TÜBİTAK, Hıfzısıhha Enstitüsü ve halk sağlığı laboratuvarları gibi kamu kurum ve kuruluşları Kanununun kapsamı dışında tutulmaktadır.

MADDE 2- Maddede, Kanunda yer alan bazı kavram ve kurumlara ilişkin tanımlara yer verilmektedir.

MADDE 3- Maddeyle, bilirkişilikle ilgili temel ilkeler ve yükümlülükler belirlenmekte, bunlara aykırı davranılması halinde uygulanabilecek yaptırımların dayanağı oluşturulmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasında, bilirkişinin görevini dürüstlük kuralları çerçevesinde hiçbir etki altında kalmadan, bağımsız, tarafsız ve objektif olarak yerine getirmesi gereği vurgulanmaktadır. Bilirkişinin, hukukun temel ilkelerinden biri olan dürüstlük kuralına riayet etmesi gerekir. Düzenlemeyle bilirkişinin dürüstlük kuralı çerçevesinde, hiçbir etki altında kalmadan, mesleki birikim ve tecrübesini kullanarak fen ve teknik alanlarındaki gelişmeleri de takip ederek görevini yerine getirmesi ilkesi benimsenmektedir. Bilirkişinin, görevini yerine getirirken gözetmesi gereken temel ilkelerden bir diğeri ise tarafsız davranma yükümlülüğüdür. Bu yükümlülüğe uygun davranmak bilirkişinin, somut maddi sorunla ilgili olarak objektif bir biçimde oy ve görüşünü beyan edebilmesinin asgari şartıdır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, bilirkişinin raporunda çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hususlar dışında açıklama yapması, hukuki nitelendirme ve değerlendirmelerde bulunması yasaklanmaktadır. Öngörülen düzenleme mevcut usul kanunlarımızda da bulunmaktadır. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun “Bilirkişinin atanması” başlıklı 63 üncü maddesinin birinci fıkrasında, çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hallerde bilirkişinin oy ve görüşünün alınacağı; “Bilirkişi raporu, uzman mütalaası” başlıklı 67 nci maddesinin üçüncü fıkrasında ise bilirkişi raporunda, hâkim tarafından yapılması gereken hukuki değerlendirmelerde bulunulamayacağı düzenlenmiştir. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun “Bilirkişiye başvurulmasını gerektiren hâller” başlıklı 266 ncı maddesinde, çözümü hukuk dışında, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hâllerde bilirkişinin oy ve görüşünün alınacağı; “Bilirkişi açıklamalarının tespiti ve rapor” başlıklı 279 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında ise bilirkişinin, raporunda ve sözlü açıklamaları sırasında, hukuki değerlendirmelerde bulunamayacağı belirtilmiştir.

Bu açıklamalar karşısında uyuşmazlığın çözümü, hâkimin hukuk bilgisi dışında özel veya teknik bilgiyi gerektirmesi halinde bilirkişi görevlendirilebilecektir. Özel bilgiden maksat, hukuk bilimi dışında belirli bir bilim dalının araştırıp ortaya koyduğu sonuçlara ilişkin bilgidir. Teknik bilgiden maksat ise fizik, kimya, matematik gibi pozitif bilimlerin verilerinden elde edilen bilgidir.

Düzenlemeyle bilirkişinin, raporunda veya yargı mercilerinin önünde sözlü olarak oy ve görüşünü açıkladığı sırada hukuki değerlendirmelerde bulunamayacağı hususu açık ve kesin olarak hüküm altına alınmaktadır. Çünkü iddia edilen eylemin veya maddi vakıaların hukuki niteliğinin tayini ve bunların delillerle ilişkilendirilerek bir sonuca varılması yani hukukun olaya uygulanması, bilirkişinin değil hâkimin asli görevidir. Bilirkişinin asıl fonksiyonu, hâkim tarafından ortaya konulan teknik konu-hukuki konu ayrımı doğrultusunda herhangi bir hukuki değerlendirmede bulunmadan sahip olduğu özel ve teknik bilgiyi mahkemeye iletmek veya bu bilgiyi somut uyuşmazlığa uygulamak suretiyle varmış olduğu sonuçları aktarmaktan ibarettir. Bu düzenleme, hâkimin hukuki konularda bilirkişiye başvurma yasağıyla bütünlük oluşturmaktadır.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamayacağı hükme bağlanmaktadır. Öngörülen düzenleme mevcut usul

kanunlarımızda da bulunmaktadır. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun “Bilirkişinin atanması” başlıklı 63 üncü maddesinin birinci fıkrasında, hâkimlik mesleğinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgi ile çözülmesi olanaklı konularda bilirkişi dinlenemeyeceği düzenlenmiştir. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun “Hukukun uygulanması” başlıklı 33 üncü maddesinde, hâkimin, Türk hukukunu resen uygulayacağı; “Bilirkişiye başvurulmasını gerektiren hâller” başlıklı 266 ncı maddesinde ise hâkimlik mesleğinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamayacağı belirtilmiştir.

Hukuki konularda bilirkişiye başvurulması yasak olmasına rağmen uygulamada sıklıkla hukuki konularda bilirkişiye başvurulmaktadır. Bu uygulama karşısında, bilirkişiler de hukuki konularda görüş bildirmekten, değerlendirme yapmaktan ve yargısal bir sonuca varmaktan kaçınmamaktadırlar. Bu durum, hâkimler tarafından kullanılması gereken yargı yetkisinin bilirkişilere devrini gündeme getirmekte veya böyle bir algının oluşmasına neden olmaktadır. Bu durum, herkes tarafından eleştirilen “bilirkişi adaleti” şeklindeki uygulamaları ortaya çıkarmaktadır.

Hukuk kurallarını resen araştırıp bulma ve olaya uygulama hâkimin görevidir. Hukuka uygun olarak hüküm verme görevinin münhasıran hâkime ait olduğu, Anayasanın 138 inci maddesinde açıkça belirtilmiştir. Bu kural uyarınca hukuk kuralları bir bütün olup, genel ve özel olarak ayrılmayacağı gerçeği dikkate alındığında hukuki sorunların en yetkin bilirkişisi, hâkimin kendisidir. Bu itibarla, yargılama hukukumuzda hâkimin, hukuk bilgisiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvuramamasına ilişkin temel ilke, bu kez Kanunla kesin olarak yasaklanmaktadır.

Usul kanunlarımızdaki temel ilke, hâkimin Türk hukukunu resen uygulamasını amirdir. Taraflar, hiçbir hukuki sebep belirtmeseler veya yanlış hukuki sebepleri ileri sürseler dahi hâkimin hukuku resen uygulaması nedeniyle hak kaybına uğramayacaklardır. Zira görülmekte olan bir davada uyuşmazlığı en iyi şekilde anlamak ve bu uyuşmazlığa uygulanacak doğru hukuk kurallarını bulup uyuşmazlığı çözmek, hâkimin hem görevi hem de yetkisidir.

Hukuki konularda bilirkişiye başvurulmamasına ilişkin temel ilke, mukayeseli hukukta da benzer şekilde düzenlenmiştir. Alman usul kanunlarında, bilirkişinin sadece maddi vakıalar üzerinde inceleme yapabileceği, hukuki konularda bir değerlendirme yapamayacağı, hukuki konuda değerlendirme yapması halinde tarafsızlık ilkesini ihlal ettiği kabul edilerek bilirkişinin reddedilebileceği; İsveç usul kanunlarında, bilirkişinin raporunda hukuki değerlendirmede bulunmasının yasaklandığı, delilleri takdir etme yetkisinin hâkime bırakıldığı, bilirkişinin tarafsızlığını sağlamak için teknik konular dışında rapor hazırlamaması gerektiği; Avusturya usul kanunlarında, bilirkişinin raporunda hukuki değerlendirmede bulunmasının yasaklandığı, hukukçu bilirkişilerin bilirkişilik listelerine kaydedilmediği, avukatlar ve hukukçuların ancak başka bir eğitimlerinin bulunması halinde bilirkişi listesine kaydedilebildiği; Fransız usul kanunlarında, hukuki konularda karar verme yetkisinin hâkime ait olduğu, sadece teknik konularda bilirkişi incelemesi yapılacağı, bilirkişi raporunda hukuki değerlendirmelerde bulunulamayacağı ve avukatların hukukçu bilirkişi olarak görevlendirilemeyeceği hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Söz konusu fıkrada belirtilen genel bilgi ve tecrübeden maksat, kişinin gözlem ve denemeler sonucunda elde ettiği bilgiler ile belirli bir sürede veya hayat boyu yaşayarak ya da deneyerek elde ettiği her türlü bilgi ve birikimleridir. Bu birikim, sosyal hayata ait bilgiler olabileceği gibi bilimsel bir kuralın uygulanması sonucunda elde edilmiş de olabilir. Dolayısıyla, bir insanın sahip olduğu genel bilgi veya tecrübeyle elde ettiği bilgiler, özel veya teknik bir bilgiyi gerektirmeyen ve ortalama herkesin bilmesi gereken bilgiler olması nedeniyle bilirkişi incelemesine konu edilemez.

Maddenin ikinci fıkrasında bilirkişiler için getirilen yasaklamalar ile üçüncü fıkrasında yargı mensupları için getirilen yasaklamalar birbirini tamamlayıcı nitelikte temel prensiplerdir.

Maddenin dördüncü fıkrasında, bilirkişinin, görevini bizzat yerine getirmesi yükümlülüğü düzenlenmektedir. Bilirkişi, görevlendirildiği konuyla ilgili olarak özel ve teknik bilgiye dayalı aydınlatma ve bilgilendirme yükümlülüğünü bizzat yerine getirmek zorundadır. Bu görevin icrasının kısmen ya da tamamen başka kimselere bırakılması, adına “imzacı bilirkişilik” denilen bir tür usul dışı uygulamaya neden olmaktadır. Hukuk Muhakemeleri Kanununda yer alan bilirkişilik görevinin kısmen veya tamamen başkalarına yaptırılmasına dair yasak, Kanunla, diğer bütün bilirkişiler için de geçerli hale gelmektedir. Görüşüne başvurulmuş bilirkişinin, inceleme konusu maddi vakıaların açıklığa kavuşturulması ve tespiti için uzman kimliği bulunan başka birinin işbirliğine ihtiyaç duyması halinde, yargı mercilerinin gözetiminde, bu bilgiyi alması ve gerekli gördüğü konularda ek bilgi temin etmesi, görevini kısmen veya tamamen başkasına devretme anlamına gelmeyecektir.

Maddenin beşinci fıkrasında, bilirkişinin sır saklama yükümlülüğü düzenlenmektedir. Bilirkişinin sır saklama yükümlülüğü, bilirkişilik görevini sadakatle icra etme ödevinin tamamlayıcı bir parçasını oluşturmaktadır. Bilirkişi, yerine getirdiği görevin niteliği ile bu görevin icrası sırasında taşıdığı resmi sıfat ve kullandığı kamusal yetkinin bir sonucu olarak tarafların sırlarına ve özel nitelikteki bilgilerine vakıf olabilmektedir. Düzenlemeyle bilirkişi, görevi sebebiyle vakıf olduğu bu bilgileri açıklamaktan veya kendisinin ya da başkalarının yararına kullanmaktan mutlak surette kaçınmakla yükümlü tutulmaktadır. Söz konusu yükümlülük, bilirkişilik görevinin, bilirkişiden beklenen özen ve sadakatle, dürüstlük kuralları çerçevesinde yerine getirilmesi mecburiyetinin de bir sonucudur.

Maddenin altıncı ve yedinci fıkralarıyla, aynı konuda bilirkişiden bir kez rapor alınması esas ve bilirkişi görevlendirilmesi sırasında çözümü, uzmanlığı veya özel ya da teknik bilgiyi gerektiren sorunun açıkça belirtilmesi ve inceleme yaptırılacak konunun kapsamı ile sınırlarının açıkça gösterilmesi zorunluluğu getirilmektedir. Uygulamada, alınan bilirkişi raporlarına gerekçesiz itirazların gerekçesiz kabulü üzerine, aynı konuyla ilgili birden çok kez rapor alındığı, bu durumun var olan uyuşmazlığı daha da derinleştirerek içinden çıkılmaz hale getirdiği görülmektedir. Diğer taraftan, incelemenin hangi konulara hasren yapılacağı açıkça belirtilmeden, inceleme yaptırılacak konunun kapsamı ve sınırları açıkça gösterilmeden ve bilirkişiye yöneltilecek teknik soruların neler olduğu tereddüde mahal verilmeyecek şekilde belirlenmeden rapor alınması; yetersiz yahut ilgisiz raporların düzenlenmesine, haklı veya haksız itirazların ortaya çıkmasına ve yeni ya da ek raporlar alınması yoluyla yargılama sürecinin daha da karmaşık hale getirilerek uzamasına neden olmaktadır. Düzenlemeyle amaçlanan temel husus, rapor talebinde bulunan yargı merciinin dosya içeriğine hakimiyetinin sağlanması ve buna uygun olarak bilirkişi incelemesinin kapsamının açıkça belirlenmesidir. Bir başka anlatımla, teknik veya özel bilgi gerektiren hususun ne olduğu duraksamaya yer vermeyecek biçimde saptanmadan ve inceleme yaptırılacak konunun kapsamı ile sınırları açıkça gösterilmeden bilirkişi incelemesine müracaat edilmemelidir, incelemenin kapsamı itiraz süreçlerinde belirlenmemelidir. Bununla birlikte, zorunluluk halinde gerekçesi de gösterilerek yeni veya ek bilirkişi raporu alınması mümkün olabilecektir.

Maddenin sekizinci fıkrasında öngörülen düzenlemeyle, Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi veya bu sisteme entegre bilişim sistemleri ya da yazılımlar vasıtasıyla elde edilebilen bilgiler veya çözülebilen sorunlar için bilirkişiye başvurulamayacağı hüküm altına alınmaktadır. Bazı bilişim sistemleri veya yazılımlar hâkimin teknik ve özel bilgi gerektiren sorunları bilirkişiye başvurmaksızın çözmesini sağlayabilir. Bu da daha az masrafla yürüyecek yargılama sürecinin daha hızlı bir biçimde sonuçlandırılmasını mümkün kılacaktır.

Bu hükmün uygulanabilmesi için sözü edilen yazılımların Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre edilmiş olması gerekmektedir.

MADDE 4- Maddeyle, bilirkişilik hizmetlerinin yürütülmesinde yaşanan sorunların çözümü ve Daire Başkanlığının görev alanına giren konular ile Daire Başkanlığı ve bölge kurullarının yıllık faaliyetleri hakkında tavsiyelerde bulunmak üzere kurulması öngörülen Bilirkişilik Danışma Kurulunun oluşumu, üyelerin kaynağı, görev süresi ve seçim yöntemi ile çalışma usul ve esasları düzenlenmektedir. Danışma Kurulu oluşturulurken bilirkişilik hizmetleriyle ilgisi ve bu alana verecekleri katkılar gözetilerek yüksek yargı organları, bölge adliye, bölge idare ve ilk derece mahkemeleri, üniversiteler, Adli Tıp Kurumu, meslek odaları ve meslek birliklerinden temsilcilerin katılımını sağlayacak bir model öngörülmektedir. Danışma Kurulunda görev alan tüm üyeler, mevcut görevleriyle birlikte Kurul üyeliği görevini aynı anda yürüteceklerdir. Kurulun sekretarya hizmetlerini yürütme görevi ise Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulan Bilirkişilik Daire Başkanlığına verilmektedir.

MADDE 5- Maddeyle, Bilirkişilik Danışma Kurulunun görevleri düzenlenmektedir. Danışma Kuruluna, bilirkişilik hizmetlerinin yürütülmesinde yaşanan sorunların çözümü ve Daire Başkanlığının görev alanına giren konular ile Daire Başkanlığı ve bölge kurullarının yıllık faaliyetleri hakkında tavsiyelerde bulunmak görevi verilmektedir. Danışma Kurulunun üye yapısı dikkate alındığında bilirkişilikle ilgili alınan tavsiye kararlarıyla, bilirkişilik hizmetlerinin yürütülmesine katkı sağlaması öngörülmektedir.

MADDE 6- Maddenin birinci fıkrasıyla, bilirkişilik hizmetlerinin etkin, düzenli ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla verilen görevleri yerine getirmek üzere Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü bünyesinde Bilirkişilik Daire Başkanlığı kurulmaktadır. Daire Başkanlığının, bilirkişilikle ilgili sicil ve listelerinin oluşturulmasında esas alınacak temel ve alt uzmanlık alanlarını tespit etmek, bilirkişilerin uyması gereken etik ilkeleri belirlemek, bilirkişilerin esas alacağı rehber ilkeler ile bilirkişi raporlarında bulunması gereken standartları tespit etmek, bilirkişilik temel eğitimine ilişkin usul ve esasları belirlemek ve bilirkişilik kurumunu ilgilendiren alanlarda gerekli düzenlemeleri yapmak gibi görevleri dikkate alındığında, sicil ve listeye kayıt veya çıkarma ve disiplin yaptırımları uygulama dahil üzere bilirkişiler üzerinde doğrudan tasarrufta bulunabilen bir yapı olmadığı, sadece bilirkişilik alanını düzenleme yetkisini haiz bir yapı olduğu görülmektedir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla Daire Başkanlığının görevleri belirlenmektedir.

(a) bendiyle, Daire Başkanlığına bilirkişilik sicil ve listelerinin oluşturulmasında esas alınacak temel ve alt uzmanlık alanlarının tespit edilmesi görevi verilmektedir. Bilirkişi listeleri belirlenen temel ve alt uzmanlık alanlarına göre oluşturulacaktır.

(b) bendiyle, temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilerin sahip olması gereken nitelikleri Daire Başkanlığının belirleyeceği düzenlenmektedir. Böylelikle ehil ve nitelikli bilirkişilerin sisteme dahil edilmesi, aranan nitelikleri taşımayanların ise sistem dışında tutulmaları sağlanabilecektir.

(c) bendinde, bilirkişilerin uyması gereken etik ilkeleri belirleme görevi Daire Başkanlığına verilmektedir. Bilirkişilerin, kamusal nitelik taşıyan görevini yerine getirirken uyması gereken etik ilkelerin açıkça belirlenmesinde, bilirkişilik kurumuna güven duyulması bakımından fayda bulunmaktadır.

(ç) bendinde, temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilerin uyacağı rehber ilkeler ile bilirkişi raporlarında bulunması gereken standartların tespit edilmesi görevi Daire Başkanlığına verilmektedir. Düzenleme, bilirkişilik hizmetleri ile raporların yazımında ülke genelinde geçerli olacak asgari bir standart oluşturulmasını amaçlamaktadır.

(d) bendinde, Daire Başkanlığına, bilirkişilik temel eğitime ilişkin usul ve esasların belirlenmesi ile bu eğitimi verecek eğitim ve öğretim kurumlarına izin verilmesi görev ve yetkisi verilmektedir. Oluşturulan standartlara uygun nitelikli bilirkişilerin seçilebilmesi ve görevlendirilebilmesi amacıyla usul kanunlarında düzenlenen bilirkişi incelemesinin kapsam ve sınırları ile bilirkişilerin görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin hükümler, bilirkişilerin uymaları gereken etik ilkeler, temel hukuk kuralları ve rapor yazım teknikleri gibi konularda bilirkişi yeterliliğine yönelik temel eğitimin içerik ve çerçevesinin Başkanlık tarafından belirlenmesi öngörülmektedir. Eğitim verecek kurum ve kuruluşlar Başkanlık tarafından belirlenerek elektronik ortamda listelenerek yayımlanacaktır.

(e) bendiyle, bilirkişilik temel eğitiminden ve listeye kaydedilmekten muaf tutulacak kişilere ilişkin usul ve esasları Daire Başkanlığının belirlemesi öngörülmektedir. Bilimsel yeterliliğini, ulusal veya uluslararası alanda ispat etmiş kişilere eğitim külfeti getirilmesinin amaca hizmet etmeyeceği değerlendirilerek yargı mercilerinin bu nitelikteki bilirkişilerden doğrudan istifade edebilmeleri imkânı getirilmektedir.

(f) bendinde, Daire Başkanlığına, bilirkişilerin denetimine ve performansına ilişkin usul ve esasları belirleme görevi verilmektedir. Bilirkişilerin, performans ve yetkinliklerinin etik ilkeler de gözetilerek belirli kıstaslar dahilinde denetlenmesi, belli bir başarı eşiğinin altında kalanların yargı mercileri tarafından görevlendirilmemesi ve nihai olarak bilirkişilik sicilinden çıkarılması hususlarında objektif kriterlerin tespiti amaçlanmaktadır.

(g) bendinde, Daire Başkanlığının, bilirkişiliğe kabule ilişkin konularla ilgili görevi düzenlenmektedir. Bilirkişiler, kabul edilmeleri halinde üç yıl süreyle geçerli olacak şekilde sicile kaydedilecektir. Bu sürenin sonunda, bilirkişiliğe yeniden kabule ilişkin usuller de Daire Başkanlığı tarafından belirlenecektir.

(ğ) bendiyle, Bilirkişilik Asgari Ücret Tarifesini belirlemek ve her yıl güncellemek, Daire Başkanlığının görevleri arasına alınmaktadır.

(h) bendinde, Daire Başkanlığının, bölgelerde görev alacak bilirkişilerin aylık olarak bakabileceği ortalama iş sayısını belirleme görevi düzenlenmektedir. Bilirkişiliğin müstakilen kazanç getirici faaliyete dönüştürülmesinin önüne geçilmesi, bilirkişilik hizmetinin üçüncü şahıslarca yerine getirilmesinin engellenmesi amaçlanmaktadır.

(ı) bendinde, bilirkişi olarak hizmet verecek özel hukuk tüzel kişilerinin ve bu tüzel kişilik bünyesinde bilirkişi olarak çalışacak kişilerin taşınması gereken nitelikleri belirleme görevi Daire Başkanlığına verilmektedir.

(i) bendinde, özel hukuk tüzel kişilerinin bilirkişilik faaliyetinde bulunmalarına izin vermek veya verilen izni iptal etmek ve bu tüzel kişilerin bilirkişiliğe ilişkin faaliyet ve raporlarını denetlemek görevi Daire Başkanlığına verilmektedir. Bu kapsamda, özel hukuk tüzel kişilerinin faaliyet gösterecekleri temel ve alt uzmanlık alanlarına göre izin verileceği gibi yapılacak denetimler sonucunda bu tüzel kişilerin bilirkişilik faaliyetlerine son verilmesine ilişkin işlemler de Başkanlık tarafından yerine getirilecektir.

(j) bendinde, bilirkişilik hizmeti verecek özel hukuk tüzel kişilerinin faaliyet gösterecekleri temel ve alt uzmanlık alanları ile yetki çevresini belirleme görevi Daire Başkanlığına verilmektedir. Özel hukuk tüzel kişilerinin faaliyet gösterecekleri uzmanlık alanlarına göre izin belgeleri verilecek ve ayrıca bu tüzel kişilerin hangi bölgelerde faaliyet gösterecekleri Başkanlık tarafından tespit edilecektir.

(k) bendiyle Daire Başkanlığına, bilirkişiliğe kabul şartları bakımından 10 uncu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde aranan asgari fiilen beş yıl çalışma süresini, temel ve

alt uzmanlık alanlarına göre artırabilme imkânı verilmektedir. Bazı uzmanlık alanlarında bilirkişilik yapabilmek için beş yıllık süre yetersiz kalabilir. Bu halde Başkanlık, asgari beş yıl fiilen çalışmış olma şartını daha da artırabilecektir.

(l) bendiyle, Daire Başkanlığına yıllık faaliyet raporunu ve izleyen yıl faaliyet planını hazırlamak görevi verilmektedir.

(m) bendinde, bilirkişilik hizmetlerinin bilimsel esaslara uygun olarak yürütülmesi amacıyla Daire Başkanlığına, görev alanına giren konularda bilim komisyonları veya çalışma grupları oluşturma yetkisi verilmektedir. Başkanlığın görevlerini yerine getirirken, uzmanlık alanlarına ilişkin teknik bilgi ve değerlendirme ihtiyacı doğabileceğinden, çalışmalarını ihtiyaç duyduğu ölçüde, oluşturulacak bilim komisyonları veya çalışma gruplarının desteği ile sürdürülebilmesi imkânı getirilmektedir.

(n) bendiyle, Daire Başkanlığına, Danışma Kurulunun sekretarya hizmetlerini yerine getirme görevi verilmektedir. Danışma Kurulunun görev alanıyla ilgili alacağı tavsiye mahiyetinde kararların birinci derecede muhatabı Daire Başkanlığı olması nedeniyle bu görev Başkanlığa verilmektedir.

(o) bendiyle bilirkişilikle ilgili uygulamaları izlemek, sorunları tespit etmek ve bu sorunlara çözüm önerileri geliştirmek görevi Daire Başkanlığına verilmektedir. Başkanlığa verilen bu görevle, bilirkişilik alanında oluşacak sorunları tespit edilerek yürürlüğe konulan yönetmeliklerle bu sorunlara çözüm getirilmesi amaçlanmaktadır.

(ö) bendiyle Daire Başkanlığına bilirkişilik alanında her türlü istatistiki veriyi toplamak ve bu alana ilişkin planlamaları yapmak görevi verilmektedir. Başkanlık bilirkişilikle ilgili temel hizmetleri yerine getirirken gerekli verileri toplayacak ve bu hizmetleri daha organize bir şekilde yerine getirecektir.

(p) bendiyle Daire Başkanlığına, tüm ülke genelinde merkezi olarak bilirkişilik sicilini ve listesini tutmak görevi verilmektedir.

(r) bendiyle Daire Başkanlığına bilirkişilikle ilgili yayınlar ile bilimsel çalışmaları teşvik etmek ve desteklemek görevi verilmektedir.

(s) bendiyle bilirkişilik kurumunun geliştirilmesi amacıyla yapılacak bilimsel organizasyonları teşvik etmek ya da bizzat düzenlemek görevi Daire Başkanlığına verilmektedir.

(ş) bendiyle, Daire Başkanlığına temel ve alt uzmanlık alanlarında, mesleki yeterliliğin artırılması amacıyla kurulan bilirkişilikle ilgili kamu ya da özel kurum veya kuruluşlarla işbirliği yapma yetkisi verilmektedir. Bilirkişilik hizmetleriyle ilgili düzenlemeler yapılırken veya planlama ve faaliyetler gerçekleştirilirken bu alanda faal olan kamu ya da özel kurum, kuruluş, vakıf ve dernek gibi özel hukuk tüzel kişilerinin bilgi ve tecrübesinden istifade edilmesi, etkin işleyen bir bilirkişilik sistemi için zaruri görülmektedir.

(t) ve (u) bentleriyle bilirkişilik listelerinden çıkarılanlar ile bilirkişilik yapmaktan yasaklananların listesini tutmak ve yayımlamak ile kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak, Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılmaktadır.

MADDE 7- Maddede, her bölge adliye mahkemesinin bulunduğu yerde kurulması öngörülen bilirkişilik bölge kurullarının oluşumu, üyelerin kaynağı ve seçilme usulü ile çalışma usul ve esasları düzenlenmektedir. Bölge kurulları oluşturulurken, bilirkişilik hizmetleriyle ilgisi ve bu alana verecekleri katkılar gözetilerek bölge adliye ve ilk derece mahkemelerinden temsilcilerin katılımını sağlayacak bir model öngörülmektedir. Bölge kurullarının sekretarya hizmetleri ise bölge adliye mahkemelerinde kurulacak yazı işleri müdürlükleri tarafından yerine getirilecektir.

Maddeyle ayrıca, bölge kurullarının denetiminin adalet müfettişlerince yapılması hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 8- Maddeyle, bilirkişilik bölge kurullarının görevleri belirlenmektedir. Bilirkişilik Danışma Kurulu ve Daire Başkanlığına göre uygulayıcı niteliği ön plana çıkan bölge kurullarının görevleri arasında ilgili mevzuata uygun olarak bilirkişilik hizmetlerinin yerine getirilmesini sağlamak, bilirkişiliğe kabul etmek, sicile ve listeye kaydetmek, sicile kayıtlı bilirkişilerin temel ve alt uzmanlık alanlarına göre bilirkişilik listelerini oluşturmak, bilirkişilerin sicil ve listeden çıkarılmasına karar vermek yer almaktadır. Ayrıca bölge kurullarının, ilgili mevzuat çerçevesinde bilirkişilerin denetimini yapmak ve performanslarını ölçmek görev ve yetkileri de bulunmaktadır.

MADDE 9- Maddeyle, bilirkişilik bölge kurulu başkanının görevleri belirlenmektedir. Başkan, bölge kurulunun uyumlu, verimli ve düzenli çalışmasını sağlamakla görevlidir. Ayrıca, kanunlar çerçevesinde bölge kurulu kararlarının uygulanmasını sağlamak, bölge kurulu toplantılarının gündemini belirlemek ve toplantılara başkanlık etmek, bilirkişilerin sicil ve listeye kayıt işlemlerini yürütmek, sicil ve listeden çıkarılmasına karar verilen bilirkişilerle ilgili işlemleri yürütmek, bilirkişilik temel ilkeleri ile etik ilkeleri ihlal ettiği iddia edilen bilirkişiler hakkında gerekli inceleme ve araştırmayı yapmak veya yaptırmak, bilirkişilik başvuru işlemleriyle ilgili işlemleri yürütmek, personeli denetlemek, kurulun diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği halinde çalışmasını sağlamak, bilirkişilerin bölge kurulu tarafından denetlenebilmesi için bilirkişi raporlarını arşivlemek, bölge kurulunun yıllık faaliyet raporunu hazırlayarak Bakanlığa sunma görev ve yetkileri, bölge kurulu başkanına verilmektedir.

MADDE 10- Maddeyle, bilirkişilik faaliyetinde bulunacak gerçek kişilerin bilirkişiliğe kabul edilebilmeleri için sahip olmaları gereken koşullar belirlenmektedir. Maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde, bilirkişiliğe kabul için engel teşkil eden suçlar belirlenmekte, diğer bentlerde ise gerekli olan diğer koşullara yer verilmektedir. Buna göre, bilirkişilik faaliyetinde bulunmak isteyen tüm gerçek kişilerin, etik ilkeler, temel hukuk kuralları ve rapor yazım teknikleri gibi konulardan oluşan bir temel eğitimi tamamlamak mecburiyeti bulunmaktadır. Ayrıca daha fazla bir süre belirlenen haller hariç olmak üzere, asgari bir uzmanlık ve yeterliliğin sağlanabilmesi amacıyla bilirkişilerin, uzmanlık alanında fiilen en az beş yıllık mesleki deneyime sahip olması gerekmektedir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, bilirkişiliğe kabul başvurusu, mesleki yeterlilik gerekçesiyle kabul edilmeyenlerin, bir yıl süreyle yeni başvuruda bulunamayacakları öngörülmektedir. Bu düzenlemenin amacı, bilirkişiliğe kabul başvurusu mesleki yeterlilik gerekçesiyle reddedilenlere, söz konusu eksikliği giderebilmeleri amacıyla makul bir süre tanınmasıdır. Burada dikkate alınması gereken husus, mesleki yeterlilik olup, beş yıllık sürenin tamamlanması gibi eksik olan diğer şekli şartların gerçekleşmesi halinde bir yıllık süre beklenmeksizin başvuruda bulunulabileceğidir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, bilirkişilik başvuruları uzmanlık alanı bakımından sınırlandırılmakta ve hukuk öğrenimi görmüş kişilerin, ancak hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduklarını belgelendirmeleri durumunda, hukuk alanı dışındaki uzmanlık alanında bilirkişi olarak görev yapabilmelerine imkân tanınmaktadır. Hukuka uygun olarak hüküm verme görevinin münhasıran hâkime ait olduğu, Anayasanın 138 inci maddesinde açıkça belirtilmiştir. Bu kural uyarınca hukuk kuralları bir bütün olup, genel ve özel olarak ayrılamayacağı gerçeği dikkate alındığında, hukuki sorunların en yetkin bilirkişisi, hâkimin kendisidir. Ayrıca, yargılama hukukumuzda hâkimin hukuk bilgisiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurusu kesin olarak yasaklanmıştır. Bu kapsamda, hukuk öğrenimi görmüş kişilerin, hukuk alanı dışında başka bir uzmanlığa sahip olmadıkça bilirkişilik listelerine kabul edilmemesi, hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümü mümkün olan konularda bilirkişi görevlendirilememesi kuralının tabii bir sonucudur.

Hukuki meseleleri hâkimin kendisi mesleki bilgisi ve tecrübesiyle çözmesi gerektiğinden, salt hukuki konularda uzman bilirkişi ihtiyacı zaten bulunmamaktadır. Düzenlemenin amacı, Anayasayla hâkime verilen mutlak yargı yetkisinin, bilirkişi vasıtasıyla dahi olsa bir başkasına devrini önlemek, hukuk kurallarını araştırmak, yorumlamak ve bizzat uygulamakla görevli hâkimin uyuşmazlık hakkında bir kez de bilirkişi atayarak gereksiz yere yargılama giderlerinin artmasına ve buna bağlı olarak yargılama sürelerinin uzamasına sebep olmasını önlemek, bilirkişilik kurumunu gerçek fonksiyonuyla buluşturmak ve “bilirkişi adaleti” olarak adlandırılan uygulamalara son vermektir.

MADDE 11- Maddeyle, bilirkişiliğe başvuru ve seçilme ile sicile kayıt usulü düzenlenmektedir.

Birinci fıkrada, başvurunun ilgilinin yerleşim yeri veya mesleki faaliyetlerini yürüttüğü yerin bağlı olduğu bölge kuruluna ya da adli veya idari yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonuna yapılacağı düzenlenmektedir.

Üçüncü fıkrada, bölge kurulunun, başvuranın gerekli koşulları taşıyıp taşımadığını değerlendireceği belirtilmekte ve koşulları taşıyanlar arasından başvuranın mesleki tecrübesini, katıldığı meslek içi eğitimleri veya uzmanlığı gösteren belgeleri dikkate alarak en liyakatli olanları seçeceği hüküm altına alınmaktadır. Bu değerlendirme yapılırken, başvuranın bölge kuruluna ibraz edeceği mesleki yeterlilik ve eğitime ilişkin belgeler de göz önünde bulundurulacaktır. Mevcut uygulamada her başvuranın kabul edilmesi üzerine yüzlerce hatta binlerce kişi, bilirkişi listelerine kaydedilmekte ve bilirkişilik kurumundan beklenen gerçek fayda sağlanamamaktadır. Düzenlemeyle bunun önüne geçilmesi ve en liyakatli bilirkişilerin listeye alınması amaçlanmaktadır.

Dördüncü fıkradaki düzenleme uyarınca bilirkişiler, Daire Başkanlığı tarafından tutulan merkezi sicile üç yıl süreyle geçerli olacak şekilde kaydedilecektir.

MADDE 12- Maddeyle, bilirkişilik sicilinde yer alacak hususlar ile bilirkişilik listelerinin tutulması ve bilirkişilerin görevlendirilmesine ilişkin usul ve esaslar düzenlenmektedir. Bilirkişilik sicilinin getirilmesiyle hedeflenen, bilirkişilik kurumunu belirli bir düzene bağlamak ve bilirkişilerin denetlenebilmesini mümkün kılmaktır.

Maddenin birinci fıkrasıyla sicilde bulunması gereken asgari bilgilerin neler olduğu açıkça düzenlenmektedir. Ayrıca, fıkrada yapılan düzenlemeyle gerekli görülen diğer bilgilerin de sicile kaydedilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasındaki düzenlemeyle, sicildeki bu bilgilerin, bilirkişilik siciline kayıtlı olan bilirkişilerin temel ve alt uzmanlık alanları ile yetkinliklerine göre daha isabetli olarak görevlendirilebilmesi amacıyla, sicile kayıt ve çıkarma esnasında bilirkişilik hizmetlerini daha iyi yerine getirilebilmesi için yargı mercilerinin ve bölge kurullarının erişimine açılması öngörülmektedir.

Üçüncü fıkrada, bilirkişilik siciline kayıtlı olan bilirkişilerin sadece ad ve soyadları, temel ve alt uzmanlık alanları ile mesleki bilgilerinden oluşacak bilirkişilik listelerinin herkesin erişimine açılması öngörülmektedir.

Dördüncü fıkrada, bilirkişilerin sicile kaydolmak şartıyla yemin etmek suretiyle göreve başlayabilecekleri düzenlenmektedir.

Maddenin beşinci fıkrasında, tüm yargı yolları için geçerli yeni bir bilirkişilik sistemi öngörülmek suretiyle, adli, idari ve askeri yargıda görev alacak bilirkişilerin tek bir kaynaktan toplanarak, bölge adliye mahkemelerinin yargı çevreleri esas alınmak suretiyle kurulan bilirkişilik bölge kurullarınca hazırlanan listelerden görevlendirilmesi esası benimsenmektedir. Bu listeler, tek bir liste şeklinde veya adli, idari ve askeri yargı için ayrı ayrı oluşturulacak şekilde belirlenebilecektir. Buna göre, tüm yargı mercileri bilirkişileri,

buldukları yerin bağı olduğu bölge kurulunun hazırladığı listeden seçeceklerdir. İdare ve vergi mahkemelerinin bağı oldukları bölge idare mahkemelerinin yargı sınırları dikkate alınmayacak ve bu mahkemeler bölge adliye mahkemelerinin yargı sınırlarına göre belirlenen bölge kurulunun oluşturduğu listeyi esas alacaktır. Askeri yargı mercileri de aynı şekilde bilirkişi görevlendirecektir.

Kendi bölge listesinde ilgili uzmanlık alanında bilirkişi olmasına rağmen, diğer bir bölgedeki bilirkişinin, görevlendirme yapılan yere daha yakın bir mesafede bulunması durumunda, bu listeden de görevlendirme yapılabilmesi imkânı tanınmaktadır. Örneğin; Artvin ilindeki bir dava dosyasında bilirkişi görevlendirmesi, kural olarak Artvin ilinin bölge adliye mahkemesi olarak bağı bulunduğu Trabzon Bilirkişilik Bölge Kurulunca hazırlanan listeden yapılacaktır. Bununla beraber, Artvin iline daha yakın mesafede Ardahan'da bulunan Erzurum Bilirkişilik Bölge Kurulunca hazırlanan listede yer alan bilirkişiler de görevlendirilebilecektir.

Bilgisine başvurulacak uzmanlık dalında bölge kurulu listesinde bilirkişi bulunmaması durumunda, öncelikle diğer bölge kurulları listelerinden görevlendirme yapılması esası benimsenmekte, bu listelerde de ihtiyaç duyulan uzmanlık alanında bilirkişi bulunmaması halinde, bilirkişiliğe kabul şartlarını düzenleyen 10 uncu maddedeki şartları taşımak kaydıyla liste dışından görevlendirme yapılabilmesi yönünde istisna bir hükme maddenin altıncı fıkrasında yer verilmektedir.

Maddenin yedinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin Yüce Divan sıfatıyla baktığı davalar ile Yargıtay, Danıştay, Askeri Yargıtay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin ilk derece mahkemesi olarak baktığı davalarda, yargı yetkisi tüm ülkeyi kapsamı nedeniyle, tüm bölge kurullarının listelerinde kayıtlı bilirkişiler arasından görevlendirme yapılabilecektir.

MADDE 13- Maddeyle bilirkişilik sicilinden ve listesinden çıkarılma şartları belirlenmektedir. Bilirkişiliğe kabul şartlarının kaybı, kanuni sebep bulunmaksızın bilirkişilik görevinin ifasından kaçınılması, görevin süresi içinde tamamlanmaması, etik ilkelere aykırı tutum ve davranışlarda bulunulması, 3 üncü maddede sayılan temel ilkelere uyulmaması, düşük performans veya yetki süresinin dolması ya da bilirkişinin bizzat talep etmesi sicil ve listeden çıkarma sebepleri olarak düzenlenmektedir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, bölge kurullarının, birinci fıkranın (b), (c), (ç) ve (d) bentlerinde belirtilen hallerde bilirkişinin eyleminin niteliğine göre sicilden ve listeden çıkarma yaptırımını yerine, bilirkişiye uyarma veya bir yıla kadar geçici süreyle listeden çıkarma yaptırımını uygulayabilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 14- Maddeyle, bilirkişilerin raporlarının incelenmesi ve faaliyetlerinin idari yönden denetlenmesi amacıyla bölge kurullarına yetki verilmektedir. Raporların denetime tabi tutulması, bilirkişilerin performansları ve görevleriyle ilgili tutum ve davranışlarının güven sarsıcı nitelikte olup olmadığının değerlendirilmesi gerekmektedir. Bilirkişilerin vermiş olduğu raporların içeriği yargı mercilerinin denetimine tabi olup, bölge kurulları tarafından hiçbir şekilde denetlenemeyecektir.

MADDE 15- Maddeyle, idari nitelik taşıyan bilirkişilik bölge kurulu kararlarına karşı, itiraz ve dava hakkı düzenlenmektedir. Bölge kurullarının kararlarına karşı dava açılmadan önce onbeş gün içinde bölge kuruluna itiraz edilmesi zorunluluğu getirilmektedir. Bölge kurullarının, otuz gün içinde karar vermemesi durumunda bu sürenin bitiminden; itirazı reddetmesi halinde ise ret kararının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yetkili idare mahkemesine dava açılabilir.

MADDE 16- Maddeyle, Danışma Kurulu, bölge kurulları ve bilim komisyonu üyelerine çalışmaları karşılığı toplantı başına yapılacak ödemelere ilişkin düzenleme yapılmaktadır. Ayrıca, Danışma Kurulu, bölge kurulu ve bilim komisyonu toplantılarına başka bir mahalden gelerek katılan üyelerin gündelik, yol gideri, konaklama ve diğer zorunlu giderleri, 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre ödenecek olup, kurulların ve bilim komisyonunun ihtiyaçları ve ödenecek huzur hakları ve huzur ücretleri Bakanlık bütçesinden karşılanacaktır.

MADDE 17- Maddeyle, kadrolara ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE 18- Maddeyle, yeni kurulan bilirkişilik sistemiyle ilgili genel bir çerçeve oluşturmakla yetinilen Kanunun uygulanmasına ilişkin hazırlanacak yönetmeliklerin Adalet Bakanlığı tarafından yürürlüğe konulması öngörülmektedir.

MADDE 19- Maddeyle, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa madde eklemek suretiyle, icra ve iflas daireleri ve icra mahkemeleri tarafından yapılacak bilirkişi görevlendirmeleri bakımından da Kanunda öngörülen hükümler ile bilirkişilik kurumuna ilişkin hüküm içeren ilgili diğer kanun hükümlerinin uygulanması sağlanmaktadır. İcra ve İflas Kanunu kapsamında, icra ve iflas daireleri ile icra mahkemelerinin bilirkişi incelemesi yaptırması söz konusu olabilmektedir. Bu kapsamda, 2004 sayılı Kanun uyarınca yapılan şikâyet, istihkak, sıra cetveline itiraz, tasarrufun iptali gibi davalarda bilirkişi görevlendirirken 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda yer alan hükümler; icra ve iflas suçları sebebiyle açılacak davalarda bilirkişi görevlendirirken 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda yer alan hükümler uygulanacaktır. Yine haciz uygulamasında veya satıştan önceki kıymet takdiri aşamasında icra daireleri tarafından Hukuk Muhakemeleri Kanununda yer alan hükümler uyarınca bilirkişi görevlendirilebilecektir.

MADDE 20- Maddeyle, 353 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesine hüküm eklemek suretiyle, askeri yargıdaki bilirkişi görevlendirmeleri bakımından da Bilirkişilik Kanununda öngörülen hükümler ve Ceza Muhakemesi Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanması amaçlanmaktadır.

MADDE 21- Maddeyle, 1602 sayılı Kanunun 56 ncı maddesine hüküm eklemek suretiyle, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi tarafından yapılacak bilirkişi görevlendirmeleri bakımından da Bilirkişilik Kanununda öngörülen hükümler ve Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanması öngörülmektedir.

MADDE 22- Maddeyle, 2577 sayılı Kanunun 31 inci maddesine hüküm eklemek suretiyle, bölge idare mahkemeleri, idare mahkemeleri ve vergi mahkemeleri tarafından yapılacak bilirkişi görevlendirmeleri bakımından da Bilirkişilik Kanununda öngörülen hükümler ve Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanması sağlanmaktadır.

MADDE 23- 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 2 nci maddesinde, mahkemeler ile hâkimlikler ve savcılıklar tarafından gönderilen adli tıpla ilgili konularda bilimsel ve teknik görüş bildirmek, Adli Tıp Kurumunun görevleri arasında sayılmıştır. Maddede belirtildiği üzere Kuruma, sadece yargı mercilerinden gelen talepler hakkında rapor düzenleme yetkisi tanınmış, kamu kurum ve kuruluşları tarafından istenen bilimsel ve teknik görüşler bakımından bir görev ve yetki verilmemiştir. Ancak, idare tarafından kamu

hizmetinin sunulması sırasında Kurumun görev alanına giren konularda bilimsel ve teknik görüşlere ihtiyaç duyulabilmektedir. Özellikle teftiş kurulu başkanlıkları tarafından yapılan soruşturmalarda müfettişlerin veya idari soruşturmalarda görevlendirilen muhakkiklerin ihtiyaç duyduğu imza veya belge tetkiki; kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı laboratuvarlarda yapılamayan bazı tetkiklerin kurum laboratuvarlarında yapılması en çok istenen hususlardır. Yine sahte alkolden dolayı meydana gelen rahatsızlıklarda hastaneler tarafından kanda metanol aranması veya denetimli serbestlik müdürlükleri tarafından uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin analizlerinin yapılması konusunda Kurumdan yardım talep edilmektedir. Bu konuda gelen talepler, görev tanımı içinde olmaması nedeniyle Kurum tarafından karşılanamamaktadır. Kamu kurum ve kuruluşları tarafından talep edilen konularda da Kurumun görüş verebilmesi için maddede değişiklik yapılmaktadır.

Aynı maddede, adli tıp uzmanlığı ve yan dal uzmanlığı eğitimini Tıpta Uzmanlık Tüzüğü çerçevesinde vermek görevi de Adli Tıp Kurumunun görevleri arasında sayılmıştır. Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nün yürürlükten kaldırılması nedeniyle uygulamada doğacak boşluğun ve tereddüdün giderilmesi amacıyla, belirtilen eğitimin tıpta uzmanlık mevzuatına uygun olarak verilmesini sağlamak üzere düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 24- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde değişiklik yapmak suretiyle, Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu yerine Adli Tıp Üst Kurullarının kurulması öngörülmektedir. Adli Tıp Kurumunca yerine getirilen hizmetlerin önemi ve yargısal faaliyetlere katkısı dikkate alındığında, bu hizmetlerin aktif, etkin ve hızlı bir şekilde yerine getirilmesi büyük önem taşımaktadır. Kurum, ülke geneline dağılmış hizmet birimlerinde çok sayıda iş ve işlemleri yerine getirmektedir. Bu yapıda hizmetlerin aktif, etkin ve hızlı bir şekilde yürütülmesini temin etmekte Genel Kurul yetersiz kalmaktadır.

Genel Kurul, tüm ihtisas kurullarının üyelerinden oluştuğu için, görüşülen konuyla ilgisi olmayan üyelerin de müzakerelere katılması gerekmektedir. Bu durum, hem Genel Kurulun hem de ihtisas kurullarının yavaş çalışmasına ve zaman kaybına neden olmaktadır.

Adli Tıp Kurumuyla ilgili olarak Devlet Denetleme Kurulunca hazırlanan 1/7/2010 tarihli ve 2010/12 sayılı Raporunda, Genel Kurulun yapısının değiştirilerek birbirine yakın branşlardaki uzmanlık alanlarının kurullarda bir araya gelmesinin temin edilmesi tavsiye edilmiştir.

Bu sebeple, Genel Kurulun yerine üç ayrı üst kurul kurulmak suretiyle, sistemin hızlı çalışması ve dosyaların mümkün olan en kısa sürede sonuçlandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 25- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapmak suretiyle, adli tıp uzmanı olan Adli Tıp Kurumu başkan yardımcısı sayısı ikiden üçe çıkarılmaktadır. Adli tıp uzmanı olan başkan yardımcılarının, Kurumun işleyişine daha fazla katkı sağlayacağı ve böylelikle hizmetin daha etkin verilebileceği değerlendirilmektedir.

MADDE 26- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu yerine üç adet üst kurul kurulmakta ve bu üst kurulların hangi ihtisas kurullarının bir araya gelmesi suretiyle oluşacağı düzenlenmektedir. Birbirine yakın uzmanlık alanlarının bir araya gelmesini temin ve adil yargılanma ilkesi çerçevesinde daha hızlı karar verilebilmesi amacıyla, Adli Tıp Birinci Üst Kurulunun, Adli Tıp Dördüncü ve Altıncı İhtisas Kurulu başkan ve üyelerinden; Adli Tıp İkinci Üst Kurulunun, Adli Tıp İkinci, Üçüncü ve Beşinci İhtisas Kurulu başkan ve üyelerinden; Adli Tıp Üçüncü Üst Kurulunun ise Adli Tıp Birinci, Yedinci ve Sekizinci İhtisas Kurulu başkan ve üyelerinden oluşacağı hükme bağlanmaktadır.

İlgili ihtisas kurullarının iş alanlarına ilişkin dosyalar, ilgisine göre bu üst kurullarda görüşülecektir.

Adlî Tıp Üst Kurullarında görüşülen konular, daha önce Kurum merkezinde veya taşradaki adlî tıp ihtisas dairelerinde karara bağlanmış ise Adlî Tıp Üst Kurulları toplantılarına Kurum merkezindeki ilgili ihtisas dairesi başkanı, yokluğunda vekili iştirak edecek ve görüşülen konu hakkında açıklamalarda bulunacaktır.

İhtisas dairelerinin raporları, öncelikle ilgili ihtisas kurulunda değerlendirilmekte ve ihtisas kurulu mütalaası ortaya çıkmaktadır. Taraflarca itiraz edilmesi ve mahkemece de uygun görülmesi halinde bu mütalaalar, üst kurula gönderilecektir. Üst kurullarda görüşülecek dosyalar, ihtisas kurullarının dosyaları olup, ihtisas dairelerinin raporları doğrudan üst kurulda incelemeye alınmamaktadır. İhtisas kurulu mütalaasının hazırlanma aşamasında bulunmayan ihtisas dairesi başkanı veya vekilinin, üst kurullarda mütalaanın görüşülmesi sırasında bulunması ve gerektiğinde ihtisas dairesi raporu hakkında bilgi vermesi gereklidir. Ancak, ihtisas dairesi başkanı ihtisas kurulu üyesi olmadığından bu mütalaanın hazırlanmasında yer almamaktadır. Dolayısıyla, açıklamada bulunmak üzere üst kurulda bulunmalı ancak, ihtisas kurulu mütalaasının oylamasında oy kullanmamalıdır.

MADDE 27- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, Adlî Tıp Kurumunda görev yapan ihtisas kurulu sayısı altıdan sekize çıkarılmaktadır.

Raporların daha sağlıklı çıkmasını temin etmek amacıyla, bazı ihtisas kurullarına yeni uzmanlık alanları eklenmekte; bazı ihtisas kurullarındaki ihtiyaç olmadığı düşünülen uzmanlık alanları ise çıkarılmaktadır.

İhtisas kurullarının isimleri, ifade düzgünlüğünün sağlanması bakımından değiştirilmektedir.

İhtisas kurulu sayısının artırılmasıyla, Kuruma incelenmek üzere gönderilen dosyaların bir an önce bitirilmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından yargılamada makul süre aşıldığı gerekçesiyle ülkemiz aleyhine verilen kararların önüne geçilmesi ve Kurum hizmetlerinin etkin ve hızlı bir şekilde yerine getirilmesi amaçlanmaktadır.

Maddeyle ayrıca, ihtisas kurullarının çalışma usul ve esaslarının yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 28- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, ihtisas kurullarının başkan ve üyeleri ile daire başkanları dışında kalan personel ile şube müdürü ve uzmanların yerlerini belirlemek yetkisi, Kurumun en üst amiri olan Adlî Tıp Kurumu Başkanına verilmektedir.

Maddede yapılan değişiklikle Adlî Tıp Kurumu Başkanına, Kurumun görev alanına giren faaliyetlerle ilgili olarak, kamu ve özel sektör kurum ve kuruluşları ile protokol yapma yetkisi verilmektedir.

Ayrıca, yapılan değişiklikle Başkanın, Genel Kurul yerine kurulan üst kurulların tümüne başkanlık etmesi öngörülmektedir.

MADDE 29- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına yeni bir bent eklemek suretiyle, Adlî Tıp Kurumu Kanunu Uygulama Yönetmeliğinde düzenlenen Adlî Tıp Kurumu Eğitim ve Bilimsel Araştırma Komisyonu ile Adlî Tıp Kurumu Etik Kurulu üyelerini belirleme yetkisi, Adlî Tıp Başkanlar Kuruluna verilmekte ve böylelikle söz konusu Komisyon ve Kurulun teşekkülü kanuni dayanağa kavuşturulmaktadır.

Şube müdürü, uzman ve diğer görevlilerin yerlerini değiştirmek yetkisi, Kanunun 11 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, Adli Tıp Kurumu Başkanına verildiğinden, bu husus Başkanlar Kurulunun görevleri arasından çıkarılmaktadır.

MADDE 30- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, Genel Kurulun yerine kurulan üst kurulların görevleri düzenlenmektedir.

Adli tıp ihtisas kurulları ile adli tıp ihtisas dairelerinin ve adli tıp şube müdürlüklerinin verdikleri rapor ve görüşler arasında ortaya çıkan çelişkilerin üst kurullarda görüşülmesi olanağı ortadan kaldırılmaktadır. Böylelikle, dosyaların bir de üst kurulca değerlendirilmesi şeklinde uygulamada gelişen durumun önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Adli tıp ihtisas kurulları, adli tıp uzmanları ve ilgili branş uzmanlarının oluşturduğu kurullardır. Bu kurulların hazırladığı mütalaalarda, daha önce olayla ilgili düzenlenmiş tüm raporların, grafilerin ve laboratuvar verilerinin değerlendirildiği göz önüne alındığında, çelişkinin söz konusu olmayacağı değerlendirilmektedir.

15 inci maddenin birinci fıkrasının (a) bendine göre, ihtisas kurulları ve ihtisas daireleri tarafından verilip de mahkemeler, hâkimlikler ve savcılıklarca kapsamı itibarıyla yeterince kanaat verici nitelikte bulunmadığı bildirilen işlerin her zaman Adli Tıp Üst Kurullarında görüşülebileceğinden, belirtilen hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

Adli tıp ihtisas kurulları ile Adli Tıp Kurumu dışındaki sağlık kuruluşlarının verdikleri rapor ve görüşler arasında farklılık bulunması halinde, dosyalar Adli Tıp Genel Kuruluna taşınmaktadır. Sağlık ocağı veya aile sağlığı merkezi hekimlerinden alınan raporlarla ihtisas kurullarının mütalaalarının çeliştiği iddiasıyla dosyaların Adli Tıp Genel Kuruluna sevkleri sağlanmakta ve bu şekilde Adli Tıp Genel Kurulunun iş yükü artmaktadır. Adli tıp ihtisas kurullarının, adli tıp uzmanları ile ilgili branş uzmanlarından oluştuğu dikkate alındığında bu kurulların hazırladığı mütalaalarla, sağlık ocağı veya aile sağlığı merkezi hekimlerinden alınan raporların çelişmesinin söz konusu olmayacağı değerlendirilmektedir. Bu nedenle, birinci fıkranın (f) bendi, adli tıp ihtisas kurulları ile Adli Tıp Kurumu dışındaki sağlık kuruluşlarının heyet halinde verdikleri rapor ve görüşler arasında ortaya çıkan çelişkilerin Üst Kurullarca giderilebilmesine imkân sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmektedir. Böylelikle, ihtisas kurullarının yapısında bulunan klinik branşlarla benzer şekilde uzman hekimler bulunduran sağlık kurulu raporlarının çelişkisi kabul edilmekte ve dosyanın üst kurulda incelenmesi sağlanmakta, diğer raporlar bakımından bu imkân kaldırılmaktadır.

Fizik İhtisas Dairesi ile Trafik İhtisas Dairesi tarafından verilen raporlar, tıp bilimi ile ilgili olmayıp, daha çok teknik bilgiye dayalı raporlardır. Üst kurul başkan ve üyeleri ise tıp alanında uzmanlaşmış kişilerdir. Dolayısıyla, teknik bilgi ve donanım ile değerlendirilmesi gereken bu dairelerin raporlarının Adli Tıp Üst Kurullarınca görüşülmesinin uygulamada bir faydası bulunmamaktadır. Bu nedenle, maddeye eklenen yeni bir fıkrayla, Fizik İhtisas Dairesi ve Trafik İhtisas Dairesinin tıpla ilgili olmayan raporlarının Adli Tıp Üst Kurullarında incelemeye alınmayacağı düzenlenmektedir. Bu Dairelerin raporlarına karşı yapılan itirazların ise ilgili ihtisas dairesinin en az yedi uzmanının katılımı ile oluşan genişletilmiş uzmanlar heyetince inceleneceği ve kesin olarak sonuçlandırılacağı hükme bağlanmaktadır. Böylelikle, raporun bu alanda uzman olan daha fazla kişinin değerlendirmesinden geçmesi ve hızlı bir şekilde sonuçlandırılması hedeflenmektedir.

Maddeyle ayrıca, Fizik ve Trafik İhtisas Dairelerinin genişletilmiş uzmanlar heyetinin çalışma usul ve esaslarının yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 31- Tasarıyla, Adli Tıp Kurumunda görev yapan ihtisas kurulu sayısının altıdan sekize çıkarılması nedeniyle ihtisas kurullarının görevleri yeniden belirlenmektedir.

Yeni kurulan Adli Tıp Yedinci İhtisas Kurulunun görevi, ölümlü sonuçlanmayan tıbbî uygulama hatalarına ilişkin işler, Adli Tıp Sekizinci İhtisas Kurulunun görevi ise, ölümlü sonuçlanan tıbbî uygulama hatalarına ilişkin işler olarak belirlenmektedir. Diğer yandan, bu görevler, ilgili ihtisas kurulunun görevleri arasından çıkarılmıştır.

Görev dağılımının bu şekilde belirlenmesiyle, mevcut iş yükünün paylaşılması ve dosyaların yığılmasının önüne geçilmesi de amaçlanmaktadır.

Madde metninde yer alan suç tanımları ile ibareler, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uygun olarak yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 32- Maddeyle, 2659 sayılı Kanunun 21 inci maddesine ilave yapmak suretiyle, Fizik İhtisas Dairesinin görevleri arasına, ses, görüntü, elektronik imza ve bilişim alanındaki suçlarla ilgili olarak da inceleme yapmak ve rapor hazırlamak görevi eklenmektedir.

Teknolojinin gelişmesi ile bilişim alanında ortaya çıkan güncel olay ve suç çeşitlerini inceleyebilmek ve bu alanlarda bilirkişilik hizmetini ifa edebilmek amacıyla söz konusu düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 33- Maddeyle, Adli Tıp Genel Kurulunun yerine Adli Tıp Üst Kurulları kurulması nedeniyle, Adli Tıp Genel Kurulunun çalışma esaslarının belirlendiği 23 üncü maddede gerekli ibare değişiklikleri yapılmaktadır.

Üst kurullarda yapılan oylamalarda meydana gelebilecek olası tıkanmaların önüne geçebilmek amacıyla, oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu tarafın oy çokluğunu sağlamış sayılacağı kabul edilmektedir.

Gözlem İhtisas Dairesinin raporlarının bulunduğu dosyalarda bu Dairenin Başkanı veya vekilinin Adli Tıp Birinci Üst Kurulunun toplantılarına katılacağı ve oy kullanacağına dair hüküm eklenmektedir. Mahkemelerin veya savcılıkların talebi üzerine Gözlem İhtisas Dairesinde müşahede altına alınarak gözlemleri tamamlananlara ilişkin fiil ehliyetinin bulunup bulunmadığı, ceza ehliyetinin olup olmadığı veya işlediği fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılayamama veya davranışlarını yönlendirme yeteneğinin yeterince gelişip gelişmediği hususlarında rapor düzenlenmektedir. Gözlem İhtisas Dairesinin verdiği raporlarla Dördüncü İhtisas Kurulunca aynı konuda düzenlenen mütalaalar arasında çelişki çıkabilmekte ve bu çelişki nedeniyle mahkemeler doğrudan Dördüncü İhtisas Kurulu raporu ile Gözlem İhtisas Dairesi raporu arasındaki çelişkinin giderilmesini istemektedir. Bu şekilde Genel Kurula gelen dosyalarda, Dördüncü İhtisas Kurulunun ve Gözlem İhtisas Dairesinin raporları ayrı ayrı savunulmakta ve tartışılmaktadır. Gözlem İhtisas Dairesinin raporunun doğrudan tartışılıyor olması nedeniyle, raporunu savunması ve üst kurulda yapılacak kendi raporu ile ilgili oylamaya katılması gerekmektedir.

24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzısıhha Kanununun 10 uncu maddesinin mülga olması nedeniyle, bu maddeye yapılan atıf yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 34- Maddeyle, Adli Tıp Genel Kurulunun yerine Adli Tıp Üst Kurulları kurulması nedeniyle, 24 üncü maddede gerekli ibare değişiklikleri yapılmaktadır.

24 üncü maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinde yer alan, Beşinci Adli Tıp İhtisas Kurulunun görev alanına giren işlerle ilgili ölüm olaylarında; Birinci Adli Tıp İhtisas Kurulu toplantısına, Birinci Adli Tıp İhtisas Kurulu Başkanının daveti üzerine Beşinci Adli Tıp İhtisas Kurulunun o olayla ilgili uzman üyelerinin katılacağına ve oy kullanacağına ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

19/2/2003 tarihli ve 4810 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle, ölüm olaylarında dosya inceleme yetkisi sadece Adli Tıp Birinci İhtisas Kuruluna verilmiş ve Adli Tıp Beşinci İhtisas Kurulunun ölüm olaylarıyla ilgili bir görevi kalmamıştır. Ayrıca, Kanunun 23 üncü maddesinde, kurul üyelerinden birinin mazeretli olması veya yokluğu halinde eksik üyelerin diğer kurullardan alınacak üyeler ile tamamlanabileceği düzenlendiğinden (b) bendinde düzenlenen hükme ihtiyaç kalmamıştır.

Maddenin ikinci fıkrasının (c) bendinde yer alan, Gözlem İhtisas Dairesinde gözleme tabi kişiler hakkında, Dördüncü Adli Tıp İhtisas Kurulunca da karar verilmesi hallerinde, Gözlem İhtisas Dairesi Başkanı veya vekilinin Dördüncü Adli Tıp İhtisas Kurulu toplantılarına katılacağına ve oy kullanacağına ilişkin hüküm de yürürlükten kaldırılmaktadır.

Gözlem İhtisas Dairesi ile Adli Tıp Dördüncü İhtisas Kurulu benzer konularda rapor düzenlemektedir. Uygulamada bu raporların birbirinden bağımsız olarak kabul edilmesinin daha faydalı olacağı değerlendirilmektedir. Gözlem İhtisas Dairesi ile Dördüncü İhtisas Kurulu raporları arasında çelişki bulunması halinde raporlar, çelişkinin giderilmesi için Genel Kurula gönderilmektedir. Bu nedenle, Dördüncü İhtisas Kurulu toplantısına Gözlem İhtisas Dairesi Başkanının veya vekilinin katılması emek ve zaman kaybına neden olmaktadır. Ayrıca Kanunla, Gözlem İhtisas Dairesinin raporlarının bulunduğu dosyalarda bu Dairenin Başkanı veya vekilinin Adli Tıp Birinci Üst Kurulunun toplantılarına katılacağı ve oy kullanacağına dair hüküm eklenmektedir. Belirtilen nedenlerle hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 35- Maddeyle, Kurumun, 2659 sayılı Kanunda öngörülen hizmetleri etkin ve hızlı bir şekilde yerine getirebilmesi amacıyla, döner sermayesine tahsis edilen miktar artırılmaktadır.

MADDE 36- Kurumda, mesai saatleri dışında veya resmi tatil günlerinde ölü muayenesi veya otopsi işlemine katılan personele herhangi bir ücret ödenmemektedir. Maddeyle, 2659 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, çalışanları teşvik etmek amacıyla nöbet tutan personele belirli bir oranda ek ödeme yapılması öngörülmektedir.

Adli Tıp Kurumunda ikinci görevli olarak çalışanlara, ikinci görev aylığı ödenmeksizin çalıştıkları gün esas alınmak suretiyle Adli Tıp Kurumu döner sermayesinden ek ödeme yapılmaktadır. Kurumda çalıştıkları günlerde kendi kurumlarındaki döner sermaye ödemesi yapılmamakta, bu husus uzmanların Kuruma gelmesinde isteksizliğe neden olmaktadır. Maddeyle, Adli Tıp Kurumunda yapılan işlerin önemi dikkate alındığında uzmanlar bakımından cazip hale gelmesi için ikinci görev aylığı ödenmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 37- Maddeyle, 2659 sayılı Kanuna geçici madde eklemek suretiyle, Genel Kurulun yerine kurulan üst kurulların ve yeni kurulan ihtisas kurullarının oluşturulması ve bu kurullara gerekli atamaların yapılmasına ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

MADDE 38- Maddeyle, 2802 sayılı Kanununun 65 inci maddesine eklenen hükümlerle, kanunlarda yer alan bilirkişiliğe ilişkin hükümlere uyulmaması durumu, hâkim ve Cumhuriyet savcılarının bakımından disiplin cezasını gerektiren bir fiil olarak düzenlenmekte ve bunlara kınama cezası verilmesi öngörülmektedir.

MADDE 39- Maddeyle, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen hükümlerle, kamulaştırma davalarında taşınmaz malın bedel tespiti yapılırken Sermaye Piyasası Kurulu tarafından kabul edilen değerlendirme standartlarının da dikkate alınması öngörülmektedir.

MADDE 40- Maddeyle, Bilirkişilik Kanunu Tasarısı hükümleriyle uyum ve bilirkişilik uygulamalarında birlik sağlanabilmesi amacıyla 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 15 inci maddesi değiştirilmektedir. Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle mahkemelerin görevlendireceği bilirkişilerin bölge kurulları tarafından oluşturulan bilirkişilik listelerinden seçilmesi, bu bilirkişiler hakkında Bilirkişilik Kanunu ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanması öngörülmektedir. Böylelikle, bilirkişilerin meslek odaları ve idari organlar tarafından belirlenen listeden seçilmesi yerine, mahkemelerin takdir yetkisinde herhangi bir kısıtlamaya tabi olmaksızın daha geniş listelerden seçilmesi imkânı sağlanmakta ve kamulaştırma davalarının daha hızlı bir şekilde sonuçlandırılması olanaklı hale getirilmektedir.

15 inci maddenin mevcut dördüncü fıkrasında düzenlenen bilirkişi kurulunun beş kişiden oluşması zorunluluğu kaldırılarak bilirkişi kurulunun en az üç kişiden oluşması öngörülmektedir. Maddeyle, bu kuruldaki bilirkişilerden birinin taşınmaz geliştirme konusunda yüksek lisans veya doktora yapmış uzmanlardan ya da 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre faaliyet gösteren gayrimenkul değerlendirme uzmanları arasından seçilmesi hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca mahkeme, kamulaştırılacak yerin özelliğine, büyüklüğüne, değerine veya önemine göre takdir yetkisini kullanarak daha fazla sayıda bilirkişi atayabilecektir.

Maddeyle ayrıca, gayrimenkul değerlendirme uzmanları için kendi mevzuatları gereğince zorunlu olarak eğitim almaları, bu eğitim sonunda sınava girmek zorunda olmaları ve değerlendirme uzmanı olabilmek için üç yıl fiilen çalışmış olmaları nedeniyle bilirkişiliğe kabul için aranan temel eğitim alma ve fiilen beş yıl görev yapma şartlarının; yüksek lisans veya doktora yapmış uzmanlar bakımından ise bu alanda lisansüstü eğitim almış olmaları nedeniyle fiilen en az beş yıl çalışmış olma şartının aranmaması öngörülmektedir. Bu uzmanların genellikle büyük şehirlerde faaliyet göstermeleri ve bazı bölgelerde yeteri kadar bulunmamaları sebebiyle mahkemeler, bilirkişi seçiminde bilirkişilik bölge kurullarının yargı çevresiyle sınırlı olmaksızın diğer bölge kurullarının listelerinden de görevlendirme yapabileceklerdir. Ancak, diğer uzmanlık alanlarından seçilen bilirkişiler, bilirkişilik bölge kurulunun listesinden seçilecektir.

Maddeye eklenen son fıkrayla, kamulaştırma işlemi tesis edilmeden yapılan fiili ve hukuki el atmalarla ilgili açılacak bedel tespiti ile tam yargı davalarında uygulanacak hükümlere ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 41- Maddeyle, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 276 ncı maddesinde düzenlenen gerçeğe aykırı bilirkişilik yapmak suçunun cezası, suçla daha iyi mücadele edilebilmesi ve caydırıcılığın sağlanabilmesi amacıyla artırılmaktadır.

MADDE 42- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle, genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamayacağı temel ilke olarak benimsenmektedir.

Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında ise hukuk öğrenimi görmüş kişilerin, ayrı bir uzmanlığa sahip olmaları halinde bilirkişilik siciline ve listesine kaydedilebileceği düzenlenmektedir.

Anayasanın 138 inci maddesine göre, yargı yetkisini mutlak şekilde kullanmakla görevli ve yetkili hâkim, hukuki uyuşmazlıklara uygulayacağı hukuk kurallarını resen araştırıp, uyuşmazlığı çözmek zorundadır. Usul kanunlarında yer alan, hâkimin Türk hukukunu resen uygulayacağı ilkesi gereğince tarafların, davada hiçbir hukuki sebep ileri sürmeseler yahut yanlış hukuki sebep ileri sürseler dahi herhangi bir hak kaybına uğramamaları gerekir. Zira, görülmekte olan bir davada, doğru hukuk kurallarını bulup uygulamak, hâkime düşen bir görevdir. Bu itibarla, yargılama hukukumuzda hâkimin hukuk bilgisiyile çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurusu kesin olarak yasaklanmıştır.

5271 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasına cümle eklemek suretiyle, hukuk öğrenimi görmüş kişilerin, hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduklarını belgelendirmedikçe bilirkişilik sicili ve listesine kaydedilmeyeceği açıkça düzenlenmektedir.

5271 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasında, hâkimlik mesleğinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgiyle çözümlenmesi olanaklı konularda bilirkişi dinlenemeyeceği düzenlenmiştir. Fıkradaki “genel ve hukuki bilgi” ibaresinden kastedilen, “genel bilgi” veya “hukuki bilgi” olup, “genel hukuki bilgi” değildir. Anılan düzenlemenin ifade tarzının uygulamada tereddütlere neden olduğu ve “özel hukuki bilgi”yle çözümlenmesi mümkün davalarda hukukçu bilirkişilere inceleme yaptırıldığı görülmektedir. Bu nedenle, mevcut birinci fıkranın ikinci cümlesindeki tereddüdü gidermek ve Tasarının ilgili maddeleriyle uyum sağlamak amacıyla fıkraya “genel bilgi veya tecrübeyle” ibaresi eklenmektedir.

Düzenlemenin amacı, Anayasayla hâkime verilen mutlak yargı yetkisinin, bilirkişi vasıtasıyla dahi olsa bir başkasına devrini önlemek, hukuk kurallarını araştırmak, yorumlamak ve bizzat uygulamakla görevli hâkimin uyuşmazlık hakkında bir kez de bilirkişi atayarak gereksiz yere yargılama giderlerinin artmasına ve buna bağlı olarak yargılama sürelerinin uzamasına sebep olmasını önlemek, bilirkişilik kurumunu gerçek fonksiyonuyla buluşturmak ve “bilirkişi adaleti” olarak adlandırılan uygulamalara son vermektir.

MADDE 43- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 12 nci maddesinin beşinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, adli, idari ve askeri yargıda görev alacak bilirkişilerin, bölge adliye mahkemelerinin yargı çevreleri esas alınmak suretiyle bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden görevlendirileceği düzenlenmektedir. Ayrıca, kendi bölge listesinde ilgili uzmanlık alanında bilirkişi olmasına rağmen, diğer bir bölgedeki bilirkişinin, görevlendirme yapılan yere daha yakın bir mesafede bulunması durumunda, bu listeden de görevlendirme yapılabileceği; altıncı fıkrasında bölge kurulunun hazırladığı listede bilgisine başvurulacak uzmanlık dalında bilirkişi bulunmaması halinde, diğer bölge kurullarının listelerinden, burada da bulunmaması halinde, bilirkişiliğe kabul şartlarını taşımak kaydıyla listelerin dışından bilirkişi görevlendirilebileceği, liste dışından görevlendirilen bilirkişilerin, bölge kuruluna bildirileceği belirtilmektedir. Maddeyle, bu düzenlemelere uyum sağlanmak amacıyla 5271 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 5 inci maddesinde, bilirkişi olarak hizmet verecek özel hukuk tüzel kişileri bünyesinde bilirkişi olarak çalışacak kişilerin taşınması gereken nitelikleri belirlemek görevi Daire Başkanlığının görevleri arasında düzenlendiğinden, maddenin aynı konuyu düzenleyen dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmakta, beşinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle bilirkişilere, göreve başlayabilmek için buldukları yer il adli yargı adalet komisyonlarıyla birlikte kayıtlı buldukları bölge kurulu huzurunda da yemin edebilmeleri imkânı getirilmektedir.

MADDE 44- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yapılan düzenlemeyle, bilirkişilerin sicil ve listeden çıkarılmasına bilirkişilik bölge kurulu tarafından karar verileceği; 13 üncü maddesinde ise bilirkişilerin sicilden ve listeden çıkarılmasına ilişkin sebepler düzenlenmektedir. Maddeyle, bu düzenlemelere uyum sağlamak amacıyla 5271 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinde değişiklik yapılmakta ve süresi içinde rapor vermeyen bilirkişiye ücret ve masraf ödenmemesine karar verilerek, gerekçesi gösterilmek suretiyle gerekli idari yaptırımların uygulanmasının bilirkişilik bölge kurulundan talep edilmesi düzenlenmektedir.

MADDE 45- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, bilirkişinin raporunda çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hususlar dışında hukuki nitelendirme ve değerlendirmelerde bulunamayacağı temel bir ilke olarak kabul edilmektedir. Belirtilen ilke, 5271 sayılı Kanunun 67 nci maddesinin üçüncü fıkrasında, bilirkişi raporunda, hâkim tarafından yapılması gereken hukuki değerlendirmelerde bulunulamayacağı hükmü yer almaktadır.

Bilirkişinin, raporunda veya yargı mercilerinin önünde sözlü olarak oy ve görüşünü açıkladığı sırada hukuki değerlendirmelerde bulunamayacağı hususu açık ve kesin olarak hüküm altına alınmaktadır. Çünkü iddia edilen eylemin hukuki niteliğinin tayini ve bunların delillerle ilişkilendirilerek bir sonuca varılması, yani hukukun olaya uygulanması, bilirkişinin değil, hâkimin asli görevidir. Bilirkişinin asıl fonksiyonu, teknik konu-hukuki konu ayrımını yaparak herhangi bir hukuki değerlendirmede bulunmadan, sahip olduğu özel ve teknik bilgiyi mahkemeye iletmek veya bu bilgiyi somut uyuşmazlığa uygulamak suretiyle varmış olduğu sonuçları ortaya koymaktan ibarettir. Bu düzenleme, hâkimin hukuki konulardan bilirkişiye başvurma yasağının doğal bir sonucudur.

MADDE 46- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenlemeyle, bilirkişinin kanuni bir sebep olmaksızın bilirkişilik yapmaktan kaçınması veya raporun belirlenen süre içinde mazeretsiz olarak vermemesi halinde bölge kurulu tarafından bilirkişilik sicili ve listesinden çıkarılması öngörülmektedir. Maddeyle, bu düzenlemeye uyum sağlanması amacıyla 5271 sayılı Kanunun 71 inci maddesinde değişiklik yapılmakta, yargı mercileri tarafından görevlendirilmesine rağmen gelmeyen veya gelip de yeminden, oy ve görüş bildirmekten çekinen bilirkişilerin, haklarında gerekli müeyyidelerin uygulanması amacıyla bilirkişilik bölge kuruluna bildirilmesi hususu düzenlenmektedir.

MADDE 47- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendine uyum sağlamak amacıyla 5271 sayılı Kanunun 72 nci maddesinde değişiklik yapılmakta ve bilirkişiye sarf etmiş olduğu emek ve mesaiyle orantılı bir ücret ödenmesi ile inceleme, ulaşım, konaklama ve diğer giderlerinin karşılanacağı, bu konuda, Adalet Bakanlığınca çıkarılacak ve her yıl güncellenecek tarifenin esas alınacağı düzenlenmektedir. Bilirkişilik görevinin yerine getirilmesinde önemli faktörlerden birisi de bilirkişilik ücretidir.

Mahkeme, bilirkişinin sarf etmiş olduğu emek ve mesaiyle orantılı olarak, hazırlamış olduğu raporun niteliğini gözeterek uygun bir ücret takdir edecektir. Bu ücret belirlenirken, verilen görevin tam olarak yerine getirilip getirilmediği, hazırlanan raporun dosya kapsamıyla uyumlu olup olmadığı, somut uyuşmazlığı çözmeye yönelik teknik bilgileri kapsayıp kapsamadığı gibi kıstaslar dikkate alınacaktır. Dolayısıyla hâkim, bilirkişinin verdiği raporun yetersiz olduğuna kanaat getirdiği takdirde bununla orantılı olarak bilirkişi ücretinde kesinti yapabilecektir. Bu kapsamda, bilirkişi ücretinin ve masraflarının objektif ölçülere göre belirlenmesini sağlamak, nitelikli ve konusunda uzman kişileri bilirkişi olarak hizmet vermeye teşvik etmek amacıyla bilirkişilik gider ve ücret tarifesinin Adalet Bakanlığınca düzenlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 48- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 40 ıncı maddesiyle, kamulaştırma davalarındaki bilirkişilik uygulamalarında birlik sağlanabilmesi amacıyla 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 15 inci maddesi değiştirilmektedir. Maddeyle, bu düzenlemeye uyum sağlamak amacıyla 5366 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmakta ve 5366 sayılı Kanun uyarınca yapılan kamulaştırma bedelinin tespiti ve taşınmaz malın tesciline ilişkin davalarda 2942 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde düzenlenen hükümlerin uygulanması sağlanmaktadır.

MADDE 49- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle, genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamayacağı temel ilke olarak benimsenmektedir.

Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında ise hukuk öğrenimi görmüş kişilerin, ayrı bir uzmanlığa sahip olmaları halinde bilirkişilik siciline ve listesine kaydedilebileceği düzenlenmektedir.

Anayasanın 138 inci maddesine göre, yargı yetkisini mutlak şekilde kullanmakla görevli ve yetkili hâkim, hukuki uyuşmazlıklara uygulayacağı hukuk kurallarını resen araştırıp, uyuşmazlığı çözmek zorundadır. Usul kanunlarında yer alan, hâkimin Türk hukukunu resen uygulayacağı ilkesi gereğince tarafların, davada hiçbir hukuki sebep ileri sürmeseler yahut yanlış hukuki sebep ileri sürseler dahi herhangi bir hak kaybına uğramamaları gerekir. Zira, görülmekte olan bir davada, doğru hukuk kurallarını bulup uygulamak, hâkime düşen bir görevdir. Bu itibarla, yargılama hukukumuzda hâkimin hukuk bilgisiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurusu kesin olarak yasaklanmıştır.

6100 sayılı Kanunun 266 ncı maddesinin birinci fıkrasına cümle eklemek suretiyle, hukuk öğrenimi görmüş kişilerin, hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduklarını belgelendirmedikçe bilirkişilik sicili ve listesine kaydedilmeyeceği açıkça düzenlenmektedir.

6100 sayılı Kanunun 266 ncı maddesinin birinci fıkrasında, hâkimlik mesleğinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgiyle çözümlenmesi olanaklı konularda bilirkişinin dinlenemeyeceği düzenlenmiştir. Fıkradaki “genel ve hukuki bilgi” ibaresinden kastedilen, “genel bilgi” veya “hukuki bilgi” olup, “genel hukuki bilgi” değildir. Anılan düzenlemenin ifade tarzının uygulamada tereddütlere neden olduğu ve “özel hukuki bilgi”yle çözümlenmesi mümkün davalarda hukukçu bilirkişilere inceleme yaptırıldığı görülmektedir. Bu nedenle, mevcut birinci fıkranın ikinci cümlesindeki tereddüdü gidermek ve Bilirkişilik Kanunu Tasarısının ilgili maddeleriyle uyum sağlamak amacıyla fıkraya “genel bilgi veya tecrübeyle” ibaresi eklenmektedir.

Düzenlemenin amacı, Anayasayla hâkime verilen mutlak yargı yetkisinin, bilirkişi vasıtasıyla dahi olsa bir başkasına devrini önlemek, hukuk kurallarını araştırmak, yorumlamak ve bizzat uygulamakla görevli hâkimin uyuşmazlık hakkında bir kez de bilirkişi atayarak gereksiz yere yargılama giderlerinin artmasına ve buna bağlı olarak yargılama sürelerinin uzamasına sebep olmasını önlemek, bilirkişilik kurumunu gerçek fonksiyonuyla buluşturmak ve “bilirkişi adaleti” olarak adlandırılan uygulamalara son vermektir.

MADDE 50- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 12 nci maddesinin beşinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, adli, idari ve askeri yargıda görev alacak bilirkişilerin, bölge adliye mahkemelerinin yargı çevreleri esas alınmak suretiyle bilirkişilik bölge kurulları tarafından hazırlanan listelerden görevlendirileceği düzenlenmektedir. Ayrıca, kendi bölge listesinde ilgili uzmanlık alanında bilirkişi olmasına rağmen, diğer bir bölgedeki bilirkişinin, görevlendirme yapılan yere daha yakın bir mesafede bulunması durumunda, bu listeden de görevlendirme yapılabileceği; altıncı fıkrasında bölge kurulunun hazırladığı listede bilgisine başvurulacak uzmanlık dalında bilirkişi bulunmaması halinde, diğer bölge kurullarının listelerinden, burada da bulunmaması halinde, bilirkişiliğe kabul şartlarını taşımak kaydıyla listelerin dışından bilirkişi görevlendirilebileceği, liste dışından görevlendirilen bilirkişilerin, bölge kuruluna bildirileceği belirtilmektedir. Maddeyle, bu düzenlemelere uyum sağlanmak amacıyla, 6100 sayılı Kanunun 268 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılmakta, maddeye yeni eklenen ikinci fıkra ile bilirkişilerin listelerden seçilme usulü belirlenmektedir. Ayrıca, aynı maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeleri yapma görevinin Adalet Bakanlığına verilmesi nedeniyle bu fıkra yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 51- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenlemeyle, bilirkişinin kanuni bir sebep olmaksızın bilirkişilik yapmaktan kaçınması veya raporun belirlenen süre içinde mazeretsiz olarak vermemesi halinde bölge kurulu tarafından bilirkişilik sicili ve listesinden çıkarılması öngörülmektedir. Maddeyle, bu düzenlemeyle uyum sağlamak amacıyla 6100 sayılı Kanunun 269 uncu maddesinde değişiklik yapılmakta ve yargı mercileri tarafından görevlendirilmesine rağmen gelmeyen veya gelip de yeminden, oy ve görüş bildirmekten kaçınan bilirkişilerin, haklarında gerekli müeyyidelerin uygulanması amacıyla bilirkişilik bölge kuruluna bildirilmesi düzenlenmektedir.

MADDE 52- Maddeyle, 6100 sayılı Kanunun 271 inci maddesinde yapılan değişiklikle, bilirkişilere, göreve başlayabilmek için kayıtlı buldukları bölge kurulu veya buldukları yer il adli yargı adalet komisyonu huzurunda yemin edebilmeleri imkânı getirilmektedir.

MADDE 53- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yapılan düzenlemeyle, bilirkişilerin sicil ve listeden çıkarılmasına, bilirkişilik bölge kurulu tarafından karar verileceği; 13 üncü maddesinde ise bilirkişilerin sicilden ve listeden çıkarılmasına ilişkin sebepler düzenlenmektedir. Maddeyle, bu düzenlemelere uyum sağlamak amacıyla 6100 sayılı Kanunun 274 üncü maddesinde değişiklik yapılmakta ve raporunu süresi içinde vermeyen bilirkişiye uygulanacak müeyyidenin usulü belirlenmektedir.

MADDE 54- Bilirkişilik Kanunu Tasarısının 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, bilirkişinin raporunda çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hususlar dışında hukuki nitelendirme ve değerlendirmelerde bulunamayacağı temel bir ilke olarak kabul edilmektedir. Belirtilen ilke, 6100 sayılı Kanunun 279 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında, bilirkişi raporunda ve sözlü açıklamalar sırasında hukuki değerlendirmelerde bulunulamayacağı şeklinde düzenlemiştir.

Maddeyle, bilirkişinin, raporunda veya yargı mercilerinin önünde sözlü olarak oy ve görüşünü açıkladığı sırada hukuki değerlendirmelerde bulunamayacağı hususu açık ve kesin olarak hüküm altına alınmaktadır. Çünkü iddia edilen maddi vakıanın hukuki niteliğinin tayini ve bunların delillerle ilişkilendirilerek bir sonuca varılması, yani hukukun olaya uygulanması, bilirkişinin değil, hâkimin asli görevidir. Bilirkişinin asıl fonksiyonu, teknik konu-hukuki konu ayrımını yaparak herhangi bir hukuki değerlendirmede bulunmadan, sahip olduğu özel ve teknik bilgiyi mahkemeye iletmek veya bu bilgiyi somut uyuşmazlığa uygulamak suretiyle varmış olduğu sonuçları ortaya koymaktan ibarettir. Bu düzenleme, hâkimin hukuki konulardan bilirkişiye başvurma yasağının doğal bir sonucudur.

GEÇİCİ MADDE 1- Maddeyle, geçiş hükümleri düzenlenmektedir. Bu çerçevede kurulması öngörülen, Bilirkişilik Danışma Kurulu ve bölge kurullarının kuruluş ve üye seçimleri ile bilirkişi listelerinin oluşturulmasına ilişkin usul ve süreler belirlenmektedir. Bölge kurulları tarafından oluşturulacak sicil ve yeni listeler ilan edilinceye kadar uygulamada herhangi bir boşluk doğmaması için mevcut bilirkişi listelerine göre görevlendirilme yapılmasına devam edileceği ve bu bilirkişilerin görevlerini tamamlayacakları hükme bağlanmaktadır. Yeni listeler ilan edildikten sonra artık bilirkişi görevlendirmeleri sadece bu listelerden yapılacak ancak eski listelere göre görevlendirilen bilirkişilerin görevleri sona ermeyecek ve bu bilirkişiler görevlerini tamamlayacaktır.

Ayrıca, maddeye eklenen beşinci fıkrayla, bölge kurullarına Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesi tarafından bölge adliye mahkemesi üyesi seçilinceye kadar, bu üyenin yapacağı görev ve işlerin, bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet başsavcısı tarafından yerine getirilmesi öngörülmektedir.

MADDE 55- Yürürlük maddesidir.

MADDE 56- Yürütme maddesidir.